

VEACUL NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XII NR. 28

VINERI 13 IULIE 1956

4 PAGINI, 25 BANI

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In Marele Palat al Kremlinului au inceput la 11 iulie lucrările celei de a 5-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celui de a 4-a legislatură. Dezbaterile se desfășoară în prezența conducătorilor P.C.U.S. și guvernului sovietic. La sesiune asistă ca invitați oaspeți de peste hotare: șahinșahul Iranului, Mohamad Reza Pahlevi, șahinșahul Soraya și persoanele care îl însoțesc, mareșalul Kim în Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreea împreună cu membrii delegației guvernamentale.

După confirmarea mandatului unor deputați noi aleși, a fost adoptată în unanimitate următoarea ordine de zi: — proiectul de lege cu privire la pensile de stat;

— cererea Sovietului Suprem al R.S.S. Carelo-Fine cu privire la transformarea acesteia în R.A.S.S. Carelă și la includerea ei în R.S.F.S.R.; — mesajul Sovietului Suprem al U.R.S.S. către parlamentele celorlalte țări în problema dezarmării;

— declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu mesajul parlamentului japonez în problema interzicerii armii nucleare și a încetării experimentării ei;

— aprobarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Raportul cu privire la primul punct al ordinii de zi — proiectul de lege a pensilor de stat — a fost prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri.

La începutul raportului său, N. A. Bulganin a subliniat că proiectul de lege cu privire la pensile de stat, care prevede îmbunătățirea radicală a situației pensilor în Uniunea Sovietică, oglindește creșterea puterii economice a țării sovietice și constituie expresia grațioasă a grijii permanente a partidului comunist și guvernului sovietic pentru binele poporului.

In continuare, N. A. Bulganin a arătat că clasa muncitoare, făcându-se colectivizată, intelectualitatea sovietică — au adoptat hotărârile celui de al XX-lea Congres al partidului ca o cauză vitală a lor. Dint viața acestor hotărâri, poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, obține noi succese în toate domeniile vieții politice, economice și culturale.

In întreaga țară se desfășoară din plin o uriașă construcție industrială. Se înalță uzine, fabrici, centrale electrice noi, se construiesc mine și căi ferate. Noi regiuni sunt valorificate în răsăritul și nordul țării, acolo unde sunt concentrate inepuizabile bogății naturale. In comparație cu aceeași perioadă a anului 1955, volumul producției industriale a sporit cu 12 la sută.

De pe acum se poate afirma cu toată siguranța că primul an al celui de al șaselea cincinal va însemna un avânt continuu al tuturor ramurilor agriculturii socialiste.

In perioada care a trecut după Congresul al XX-lea — a spus în continuare raportorul — s-au împlinit o serie de măsuri importante, îndreptate spre îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale poporului sovietic. Ziua de lucru din anulul zilelor de repaus și al sărbătorilor a fost re-

dusă cu 2 ore, s-a mărit durata concediilor în perioada pre și post-natală, a fost redusă cu 2 ore ziua de lucru pentru adolescenți, s-a adoptat hotărârea de a se desființa taxa școlară în învățământul mediu și superior. De asemenea, se desfășoară pregătiri în vederea trecerii treptate a tuturor muncitorilor și funcționarilor la ziua de lucru de 7 ore.

Relațiile internaționale ale Uniunii Sovietice se dezvoltă cu succes, principiile de preocupare a partidului comunist și a guvernului sovietic în domeniul politicii externe fiind lupta pentru pace și securitatea popoarelor, pentru stabilirea prieteniei și colaborării între toate statele.

Succesele obținute în dezvoltarea economiei socialiste — a subliniat N. A. Bulganin — permit ca în prezent să se facă un nou și important pas pe calea ridicării continue a bunicii stări a poporului, adoptându-se legea cu privire la pensile de stat.

Proiectul de lege cu privire la pensile de stat îmbunătățește situația pensilor și lichidează lipsurile în procedura și condițiile de stabilire a pensilor. Se înalță nivelul cu consecvență principii potrivit căreia muncitorilor și țăranilor ocupați în munci cu condiții grele de lucru li se acordă avantaje la pensionare. Ținându-se seama de vechimea în timpul muncii și de condițiile de lucru, mărirea pensilor se stabilește și în funcție de situația familială a pensionarului. De asemenea, proiectul de lege înalță o serie de restricții inutile, extinzând sfera persoanelor care au dreptul la pensile și prevăzând îmbunătățirea pensilor militare de grade inferioare — soldați, sergenți, carnicii.

N. A. Bulganin a subliniat discutațiile largă a proiectului de lege cu privire la pensii de către masele de oameni ai muncii, și recunoștința lor fierbentă față de partidul comunist și guvernul sovietic pentru grija părintească pe care o poartă poporului. Aprobind în unanimitate proiectul de lege, oamenii muncii au acordat amendamente și completări concrete.

In încheierea raportului său, N. A. Bulganin a spus că dășmanii comunismului și socialismului încearcă să demanteleze politica P.C.U.S., să submineze încrederea oamenilor muncii în U.R.S.S. și să semene confuzie în rândurile mișcării comuniste și muncitorești internaționale, folosind drept pretext lupta consecventă dusă împotriva cultului personalității și a urmărilor sale.

Oamenii muncii din U.R.S.S. opinia publică progresistă din toate țările, partidele comuniste și muncitorești văd în această luptă o nouă dovadă grațioasă a forței și tăriei P.C.U.S. Linia partidului se bucură în rindurile poporului sovietic de aprobare și sprijin deplin. Insuficient de hotărârile istorice ale Congresului al XX-lea, sub conducerea scumpului său partid comunist, poporul sovietic pășește cu fermă încredere înainte pe calea leninistă, calea construirii comunismului.

Lucrările celei de a 5-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. continuă.

În acest număr:

- Radu Popescu: Introducere la Konstantin Simonov
- Prof. univ. Călin Popovici: Cîteva lucrări recente ale astrofizicii
- Viktor Goncarov: De stol de frunze-nconjurat
- Vilmos Frenkl: Să lărgim concluziunile și celelalte organizații de masă
- Brigada complexă de inventatori
- Actualități tehnice
- B. Leontiev: Fanatism și politică
- V. Nekrasov: Opinia publică din Anglia se pronunță pentru slăbirea continuă a încordării internaționale

Zile de vacanță

IOAN GRIGORESCU

E prima zi când punem în aplicare planul de a face excursii în timpul „ceasului morți”.

— Haidem la „Artek” — propune Vasia.

— Nu e prea departe?

— Pînă seara sîntem înapoi.

— Treceam prin „Gurzuf”, oraș în care a trăit Pușkin și care acum, la un vîec și jumătate departe de anii petrecuți aici de poet, păstrează mai viu ca oricînd urmele și amintirea geniului bard și, după două secole de drum, coborîm în golful Artekului.

Vestita tabără de vară a pionierilor sovietici se află într-o vale plină de stînci calcaroase, o îngrămădire de piatră care te duce cu gîndul la îndepărtate ere geologice, cînd munții Crimeei, poate sub forța erupției vulcanului Kara-Dag, s-au scuturat prăvălindu-și crestele în mare.

O plajă de aur, grădini, terenuri de sport, vile luminoase, totul cufundat în broderia de palmieri, chiparoși și magnolii, — iată vestitul Artek. Prețioșii, pionierii. Bronzați, cu obraji rumeni, cu cravatele ca petelele macilor de iunie, copiii ne înconjură prin vîntul de curiozitate. Vasia le cîștigă cel dintîi înimile. Anton Vinogradov sîrînge în jurul lui un buchet de fenice, Colea a făcut rost, te miri de unde, de o mandolină și în curînd devine un adevărat erou. Sînt copii veșni de pretutindeni. Ruși, armeni, tătari, graziini, letoni ori mongoli. Prințel ei, cițiva copii coreeni și un grup numeros de copii germani. Artekul primește oaspeți întregul an. Vara, pe o perioadă de 40 de zile, iarna, pe o întreg trimestru. Pentru acești din urmă, s-au construit trei școli speciale. Întreîndu-se, cîndu-și sîndăruie, copiii veniți la Artek își cîntăc înnoădatura. Studiul e îmbinat cu odihna, cu jocurile, cu excursiile, cu întocmirea herbarelor și a colecțiilor de minerale. In tabără, copiii se fortifică, își îmbogățesc cunoștințele, își educă voința, își cîștigă caracterul, se deprînd cu simțul colectivității, cu munca. In timpul excursiilor ei învață să descifreze hărți topografice, să se orienteze cu ajutorul busolei și al semnelor naturale, să folosească compasul, să recunoască marcasele turistice, fac fotografii, desenează, sîrînge piese pentru insectare, țerează și colecții de roci. Fiecare copil își află în tabără chemarea spre ocupația și indeletnicirea preferată.

Tot ce vedem ne stîrînește un sentiment de invidie. Nu e o invidie răutăcioasă. E regretul după copilăria petrecută de fiecare din noi în cu totul altele condiții. Ce om, vîzînd copii fericiți, nu se întoarce cu gîndul la propria copilărie? Ce om, vîzînd copii cărora li s-a acordat dreptul la propriul lor element: joaca, învîțarea, distracția, indeletnicirea cu ocupația preferată, aventura, nu se duce cu gîndul la multele milioane de copii care ajunși oameni maturi n-au putut spune vreodată că și-au trăit copilăria la Artek, au venit copii negri, au venit chinezi, bulgari, romîni. Au învîțat unii de la alții jocuri naționale, cuvinte de amiciție spuse în diferite limbi, au legal prietenii ce vor fi purtate peste ani. O săplîmîna noastră petrecută de copii în tabără, îi face de nerecunoscut. Pielea capătă culoarea bronzului, obraji înflorice, în ochi se aprînd luminioșele vigoare. Cei slabi, bolnăvioși, se vîndecă cu o rapiditate uluitoare.

Copiii — acesta e într-adevăr elementul care dă viață și sens Artekului. Fără el, cu toată mîreția sa, peisajul ar parea sterp. Copilul și mîndrețea pentru el au umanizat peisajul Artekului, au făcut ca haosul de stînci albe și roșcate să capete viață. Aci, însăși marea pare că zîmbește mai năvalnic, și cerul e mai alțfel, și soarele luminează parcă pămîntul într-un chip deosebit. Oare nu copiii Artekului fac ca și marea, și cerul, și soarele să fie aici alțfel ca oriunde altundeva?

Ne întorcem în laltă țară, ducînd în inimi atîta năvală de bucurii, că pierderea cinei nu ne provoacă nici un regret. Avem ce vorbi pînă după miezul nopții... Și în deosebi, avem de ce ne întoarce cu gîndul, fiecare, la copilăria sa.

Și zilele se scurg mereu cu alte „evadări” din „ceasul morți”, mereu cu alte surprize, cu alte minunății. Într-o după amiază vîzîm casa în care a trăit marele scriitor rus Anton Pavlovič Cehov, locul în care scriitorul și-a petrecut ultimii ani ai vieții. E plăcut să ne amintim că cea dintîi casă de odihnă din laltă a fost înființată aci din inițiativa lui Cehov și cu sprijinul activ al lui Maxim Gorki. Acesta a fost pensionatul de binefacere pentru tuberculoși, deschis în 1900. In același timp, rîmînem cu inimile strîbse în fața filei de calendar îngăbe-nită de vremea scursă din ziua de

CĂLĂTORIND PRIN U.R.S.S.

De la Moscova la Ufa

de ION PAS

La Saratov este o rafinărie mare, o mare uzină de rumeniți, al. de mașini-unele, e un combinat alimentar. Avîntul industrial, început îndată după Revoluție, schimbînd cu totul fizionomia orașului a cărui veche, arhaică imagine, o avem în romanul lui Fedin, „Primele bucurii”, a crescut năvalnic a doua zi după marea biruință reputată asupra colopriilor lor fasciști. Tovarășii Denisov, primul secretar al regiunii de partid, și Bocikarev, președintele Sovietului regional și Bobblev, președintele Sovietului orașesc, în ca parte cea mai mare din program să fie rezervați Universității care, pînă la Revoluție, avea o singură facultate și are astăzi 8, care pînă în acel moment de răsărire avea 450 de studenți și numără în prezent peste 3.000; în să vedem biblioteca Universității, în trecut cu un fond de 57.000 cărți și acum cu un milion jumătate; ne roagă de asemenea să notăm că la Saratov sînt 10 institute de învățămînt superior, 4 teatre, o filarmonică, un circ și 56 de cinematografe.

Evident că, pentru a se ajunge la această profundă transformare, pentru a se produce, pe planul culturii, această grandioasă revoluție, pentru ca ea să atîngă atari proporții, a fost nevoie să se producă în prealabil o altă revoluție: una socialistă.

Aceea din Octombrie.

In cuvîntarea pe care a rostit-o înaintea de a ne despărți, tovarășul Nuriev, președintele Sovietului Suprem al Republicii Bașkîria, ne-a împărlășit un proverb izvoit dintr-o îndelungă și grea experiență a poporului său: „La drum lung să nu mergi singur, să pornești cu prieteni!”

Indemnulul înțelept al proverbului l-a dat ascultare poporul care l-a creat, așărîndu-se în primăvara anului 1919 marșii familii a popoarelor sovietice și începînd să construiască împreună cu ele orînduirea socialistă.

Din ceasul acela, soarta lui s-a schimbat. Dusese în trecut existența semi-nomadă: flămînzirea, bolile, injoșirea, neștiința de carte fuseseră partea hărăzită traiului său. Era, printre popoarele încătușate de vechea vitregă rînduire, cel mai apăsător și mai trist.

În jurul lui s-au adunat o mulțime de oameni care au avut-o pe primul lor prieten și pe cel mai mult. Eram pe un șantier, eram într-o cutărie. Într-o rafinărie, într-o uzină. Cătreierasem, fără să simțim osteneala, kilometri după kilometri în cuprînsul lor, ni se arătaseră grafice din care se desprindeau liniile ascendente, și văzusem pe oameni la locurile lor de muncă, sătusem cu ei de vorbă, fîmusem pe-aiocure un miting într-o hală sau sub cerul liber. „Mulțumim, foarte mulțumim, la revedere”, spuneam și ne pregăteam de plecare.

Unele din locurile, lucrurile și manifestările pe care le-am văzut făceau parte din programul alcătuit în inițiu ceas al înfrîniri pe care am avut-o tovarășii Volkov și Lajis — primul, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem, al doilea, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem.

Dar altele, multe — așa putea spune cele mai multe — s-au adăugat programului inițial, fiindcă dorința gazdelor care ne primeau la un soviet și la alții, într-o înțelegere sau în alta, era de a ne arăta cit mai mult. Eram pe un șantier, eram într-o cutărie. Într-o rafinărie, într-o uzină. Cătreierasem, fără să simțim osteneala, kilometri după kilometri în cuprînsul lor, ni se arătaseră grafice din care se desprindeau liniile ascendente, și văzusem pe oameni la locurile lor de muncă, sătusem cu ei de vorbă, fîmusem pe-aiocure un miting într-o hală sau sub cerul liber. „Mulțumim, foarte mulțumim, la revedere”, spuneam și ne pregăteam de plecare.

Curg grîneli în torent nesfîrșit

In regiunile de sud ale Uniunii Sovietice se desfășoară recoltarea în masă a cerealelor. Pe cîmpurile Kubanului și Krasnodarului, în stepele Stavropoliei etc. se duce lupta hotărîtoare pentru recolta bogate de grîne. Lanuri de cereale în girgă au fost asaltate de combine. Pe ani clocoșite munca. Boabele aurii merg în torent nesfîrșit.

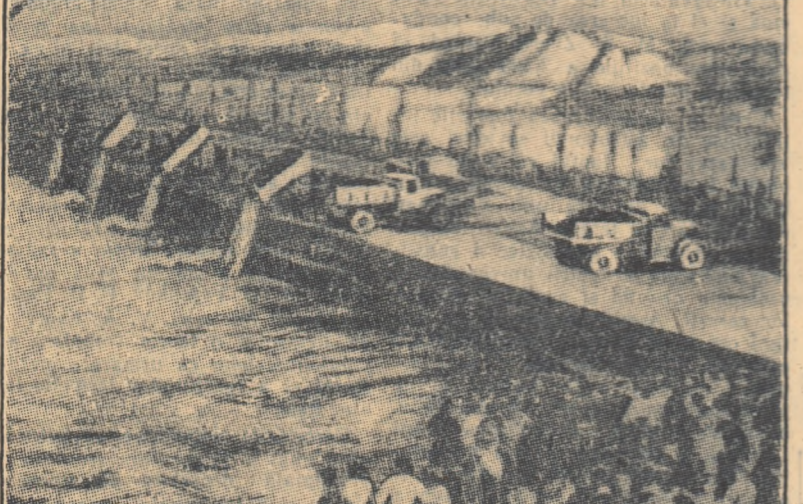
Trăsătura caracteristică a acestui sezon agricol este organizarea pe scară largă a recoltării în două faze a cerealelor. Raioanele frunțate din stepele Stavropoliei s-au angajat să cosească cerealele în girgă pe 60-70% din totalul suprafețelor cultivate.

În jurul Krasnodar s-au obținut anul acesta recolte deosebit de bogate. Spicele se apleacă sub greutatea boabelor. Agricultorii din Kuban dau patriei lor milioane de puduri de grîne.

In R.S.S. Moldovenească se recoltează în medie cîte 22 cîntăre de cereale la ha. In „Artek”, „Stalin” din raionul Bender a început costulul grînelor de toamnă. La centrale de colectare din raioanele de sud au și fost predate primele sîc de puduri de cereale din noua recoltă.

In artelul „Molotov” din raionul „Krasnogvardeisk” din Crimeea colectivizării și organizației bine recoltarea în două faze. Aici seara de pe zeci de hectare s-a cosit cu windrowere și s-a treierat cu combine, iar acum se cosește în masă grîul. Se recoltează în primul rînd parcelele destinate sîmînzăturilor de toamnă. După curățirea mișcării, mecanizatorii încep aratul. Pe unele cîmpuri a început semănarea porumbului pentru nutreț verde.

Zăgăzuirea Angarei

A. TVARDOVSKI și N. PECERSKI

...tia din nou reflexele obisnuite, așteptînd o nouă lovitură.

Incepuse perioada cea mai încordată și de răspundere în lupta constructorilor pentru îmblinzirea marelui forțel spontană a Angarei. Pe malurile ei, pe taluzurile barajului, în toate locurile pe unde nu trecea torentul neconținut al mașinilor, se îngrămădeau mii de oameni îmbrăcați în straie de sărbătoare, care se adunaseră aici în aceste clipe solemne. Erau constructori care nu aveau treabă momentan pe șantier, oaspeți din Irkutsk și din satele vecine. Femeile duceau copii de mînd, îi purtau în brațe sau în cărucioare.

Operațiunea nu a putut fi terminată pînă seara și a durat toată noaptea. De la ora 5 dimineața, autocamioanele de 7 tone au transportat cuburi de beton. Pînă la ora 10, jăzărărd aruncate peste 1.000 de cuburi care formau un val de piatră, înălțînd și mai mult nivelul apei. Spre prînz se contura clar creasta de sub apă a barajului. Curînd, ici și colo au început să apară cuburi neacoperite de apă. După vreo jumătate de oră, ele se uscau la soare, conturîndu-se albe în mijlocul apei clocoșite.

A sosit timpul începerii asaltului final. De pe malul drept, două bulldozer-e au început să toarne peste pietrele spălate de apă material friabil. Înghesuții din ambele părți, Angara izbiza și mai furioasă în valul de piatră. În aceste clipe, fluviul, încercînd să scape din înlîntuirea drumurilor ocolite, găsise o crăpătură îngustă în malul stîng. Dar aceasta a fost imediat astupată cu pietre, cuburi și prund.

Către ora 5 după amiază, se aruncaseră 15.000 metri cubi de piatră și peste 2.000 cuburi de beton. De pe malul drept, se întindea spre brațul lateral al fluviului un val îngust de piatră.

Barajoul creștea vîzînd cu ochii...

Primele agregate ale hidrocentralei de la Irkutsk vor alimenta cu energie electrică construcția hidrocentralei de la Bratsk, cea mai mare din lume, combinată de aluminiu care se înalță în acest țînt și alți giganți industriali din Siberia Orientală.

In timpul șederii lor în țară, artiștii sovietici au înălțat legăturile prietenesti cu actorii și oamenii de teatru din țara noastră.

UN TURNEU TRIUMFAL

Teatrul Academic de Artă „Maxim Gorki” din Moscova (M.H.A.T.) și-a în helat turneul în țara noastră. In cele două săptămîni, artiștii sovietici au prezentat, la București și la Cluj, spectacole cu piesele: „Orlogiul Kremlinului” de N. Pogodin, „Rozetele învîltăturii” de L. N. Tolstol, „Trei surori” de A. P. Cehov, precum și fragmente din dramatizările făcute după celebrele romane „Anna Karenina” și „Suflete moarte”.

Spectacolele de înaltă artă au entuziasmat pe spectatori romîni, care au trăit de fiecare dată ceasuri de emoții artistice de neegalat. Alt public larg, cit și oamenii de artă și cultură, au fost unanimi în aprecierea măiestriei desăvîrșite pe care a demonstrat-o întregul ansamblu și fiecare actor sovietic în parte.

In timpul șederii lor în țară, artiștii sovietici au înălțat legăturile prietenesti cu actorii și oamenii de teatru din țara noastră, pentru care acest turneu a constituit o înălță școală.

In ziua de 10 iulie, colectivul teatrului M.H.A.T. a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

„Pentru tot ce ne-ați dăruit în aceste două săptămîni — a spus totu. C. Prisnea, prim locușor al ministrului Culturii, adevîndu-se la despărțirile artiștilor sovietici, — pentru spectacolele voastre minunate, pentru măiestria voastră neîntrecută, pentru sufletul vostru mare, pentru dragostea și dăruirea cu care ați jucat — vă mulțumim fierbînt.”

La artistul poporului Costache Antoniu, a spus între altele: „Vizita voastră în țara noastră n-a însemnat un simplu turneu, o simplă oprire printre noi. S'etacolele voastre au constituit un eveniment de seamă, din care acela mîntre să rămîna înscrisă în istoria vieții noastre culturale și artistice.”

Cei prezenți au făcut o caldă manifestare de simpatie colectivului M.H.A.T.-ului.

După ultimul spectacol al turneului

Introducere la Konstantin Simonov

Orice portret al unui scriitor sovietic, mai ales al celui în a cărui operă poezia ocupă locul dominant, este pentru cei ce nu pot citi, gusta și înțelege în original, o înșelătură. Nu vom senza niciodată esența duhului său, și chiar ideile pe care o traducere le poate în definitiv exprima integral își vor pierde mult din forța lor, prin diminuarea fatală a formei poetice. Cred că această rămânere departe, această distanță iremediabilă pe care o simte cine citește o poezie tradusă, este una din cele mai convingătoare demonstrații, care se pot face în însuși miezul sufletului nostru, a tezei unității dintre formă și conținut, a faptului că însuși conținutul opereii de artă se exprimă prin forma specifică.

Sînt gânduri care mă încercă de mult, care-mi revin cu aceeași insistență în minte, acum cînd încerc să scriu portretul literar al lui Konstantin Simonov, și această pentru că sînt convins că puțin, foarte puțin scriitorii ai marii țări Socialiste exprimă, ca el, ceea ce s-ar putea numi specificul sovietic în literatură. Înțeleg prin aceasta o sinteză sufletească și intelectuală, o sinteză organică, de concepție științifică asupra lumii, de spirit partinic-revolutionar, de patriotism arzător, de optimism, dușios și simplitate, de sete de ideal și de frumos, de atașament profund față de valorile tradiționale, populare și culte ale istoriei ruse, de îndrăzneală în viziunea modernă a artei. Simonov se distinge prin trăirea energică, toldeana activă, profund pasionată a acestei sinteze de valori, căreia ar fi greșit să spunem că și-a închinat viața, ci mai exact că ea, ca formă superioară și reală a sufletului omeneș, este însăși viața lui.

De altfel, faptul acesta este vizibil în primul rînd, nu prin actual creator, ci prin viața, nu prin arta lui, ci prin biografie. Cînd, în 1936, a început să apară prin revistele sovietice primele versuri semnate K. Simonov, numele acesta nu era al unui tânăr scriitor, al unui debutant intelectual, școlit și rafinat prin scaldarea în apa studiilor și a lecturilor îndelungate, ci al unui tânăr muncitor strungar născut în Petersburg anulul 1913. Astfel înch, dacă la douăzeci și trei de ani poetul era începător, muncitorul avea în urma lui, cu toată tinerețea sa, destul de mulți ani de strădanie și conștiință sovietică, pentru a intra în literatură ca un om format, ca un spirit luminaț, cuprînzător, generos, maturizat repede (dar cu păstrarea tuturor elementelor și prospectivelor juvenile) — fenomen foarte propriu oamenilor din popor crescuți și educați în spiritul comunismului), un om pentru care viața și lupta sînt totdeauna o datorie și chiar o ispită, dar nu sînt și n-au fost niciodată un mister. Din tinerețea lui muncitorească, Simonov va păstra și va aduce în literatura sovietică un calm desăvîrșit, un echilibru perfect, o sănătate interioară, care constituie o adevărată aură, limpede și luminoasă, și sensibilă de la primul contact, a literaturii sale. Și va mai aduce ceva: grija extraordinară pentru exactitate și corectitudine în gândire, amblija formei că mai desăvîrșite, deprinse poate la rîndul strungului care nu îngăduie aproximații, concesii și chibzuri. Versul și proza lui Simonov sînt todeauna bine proporționate, finite cu migală, rotunjite pe toate părțile, ca o adevărată piesă tehnică, pe care cutitul circular s-a plimbat îndelung, sigur și nemilos: în teatru, de pildă, Simonov se remarcă în primul rînd ca un dramaturg cu o tehnică excepțională, atît ca arhitect cît și ca dramaturg al situațiilor și replicii. Ca scriitor, el a depășit însă condiția unilateralității, a specializării, specifică muncii manuale, devenindu-se capabil de a îmbrățișa cu egală competență, aproape toate genurile literare: e poet, e romancier, e dramaturg, și este gazetar și reporter de cea mai bună clasă.

E greu, fără îndoială, de spus care anume latură a activității literare a lui Simonov este cea mai conformă cu substanța sa profundă, mai apropiată de inima și mijloacele sale. Aceasta se înțelege, la judecata din apropiere, din contemporaneitate, cu mai toți scriitorii de talent și activitate plurilaterală. Victor Hugo sau Puskin au fost de asemenea poezii, romancier și dramaturg, și operele lor din toate domeniile sînt memorabile. Totuși, posteritatea spune fără greș: Hugo-poet, Puskin-poet, după cum despre Shakespeare, care a scris teatru și poezie cu geniu egal, spune totuși: dramaturg. Timpul deci, printr-o judecată lentă dar sigură, schiețușe în piramidă personalitatea creatoare, scoțînd la suprafață și impunîndu-i conștiinței generale trăsătura ei cea mai caracteristică, cea mai decisivă. Despre Simonov, contemporanul nostru, care ne mai poate face încă surprize mari pe linia creației (să ne gândim ce tânăr e!), abia dacă se poate face o judecată timidă, mai mult o sugestie: Simonov este, în mod esențial, un poet. Și iată de ce se poate crede acest lucru: e foarte imaginativ, e foarte sentimental, e foarte direct. Toate aceste trăsături, incontestabile, vizibile în fiecare rînd pe care l-a scris, fie chiar de proză, fie chiar de teatru sau de reportaj, sînt ale lirismului, ale poeziei. În plus, are tendința imediată, nestăpînită de a căuta, de a-și declara sentimentele în formă fluidă, muzicală, concentrîndu-le în același timp la maximum. Iată un exemplu:

„Să mă aștepti — și-am să mă aștept
Să mă aștepti cînd trist se țoară
Plăiea gîlbui...”

Forma aceasta de cîntec îmbracă însă o idee cu mult superioară, cu

RADU POPESCU

mult mai gravă decît le-ai aștepta de la teme de romanță: poezia este, în fond, un imn al încrederii în viața din dragoste, și mai mult decît atât, depășind sfera eroticului și a sentimentului, un imperativ al încrederii în general, ca teme al unei filozofii optimiste și virile a vieții, în momentul de cea încercare ai războiului pentru apărarea patriei. Versuri ca acestea

„Ei, ce nu m-au așteptat,
Nu vor ști de loc
C-asteptînd înfrigurat
Tu m-ai smuls din loc!
Nu vom ști cum de-am trecut
Peste moarte eu:
Tu ca nimeni ai știut
Să mă-ștepti mereu!”

sunt, în anul 1941, cînd au fost scrise, mult mai mult decît un secret al încrederii dintre doi îndrăgostiți: ele sînt un imn al încrederii în viața și în victoria finală, a patriei, a dreptății, a vieții însăși.

Primum volum de versuri, și prima operă literară a lui Simonov, poartă

titlul „Un om adevărat”. Un titlu foarte elocvent pentru concepția literară a autorului, care se va dovedi în permanență preocupat de a realiza, prin vers, prin povestire, prin dramă, un mare ideal moral: „Căci fiecare om adevărat” a devenit mai tirziu o adevărată categorie teoretică a esteticii și artei sovietice, enunțat de altfel și formulat încă mai de mult, de către marele pionier al acestei arte, primul scriitor și teoretician al realismului socialist, Maxim Gorki. În termeni mai precizi, mai științifici, dar de o mai redusă rezonanță sufletească, „omul adevărat” a devenit „eroul pozitiv”, marea problemă, marelui chin al oricărui scriitor al epocii revoluționare de construire a socialismului, Simonov a fost printre scriitorii care și-au fixat ca țel, din prima clipă a activității lor, zugrăvirea acestui produs uman nou, temelii și garanția victoriei socialiste, căuindu-și toate înfățișările oamenilor sovietici de la muncitor pînă la artist, și văzînd în el o alcătuire sufletească în care domină generozitatea, dezvoltamentul, spiritul de sacrificiu, unite cu optimismul, dinamismul și setea de înfăptuire. Eroul liric al primelor versuri ale lui Simonov se înfățișează într-adevăr așa, și poartă trăsăturile omului simplu descătușat prin revoluție, pe care Simonov l-a cunoscut atît de bine ca fiu direct al clasei muncitorești și ca muncitor. L-a căutat și în trecut, simțînd, observînd în jurul său, că omul adevărat este rezultatul unor eforturi străvechi, că în el se află depuse straturile de înțelepciune, vîile și elan creator ale poporului rus de todeauna, pe care se înalță, în societatea socialistă, sus de tot, debarasat de egoism, brutalitate, îngustime intelectuală și morală, de întreaga crisalidă neagră a trecutului de hainoșerie și exploatare. Căuindul în trecut pe acest om adevărat, Simonov a scris marea poem epic „Suvorov”, imn al eroismului poporului rus, poem de mare frumusețe limpede, de minuție istorică toptă în imagine artistică, în care se simte deopotrivă buna moștenire literară a lui Puskin și a lui Tolstoi, dar se simte mai ales viziunea originală și patosul patriotic al autorului. Din categoria poemelor epice ale lui Simonov mai fac parte „Invingătorii” și „Bătălia de pe ghealță”, opere de mari proporții, în care imaginația poetică se echilibrează nelenctat cu exactitatea faptului și autenticitatea documentului. Pe omul adevărat, Simonov l-a cîntat și în viitor, căci în pînea de lăstru „Un flăcăr din orașul nostru”, avem în fața ochilor nici mai mult nici mai puțin decît o prefigurare a omului sovietic viitor, adevărat model de conștiință revoluționară și patriotism sovietic.

Totuși, în nici o clipă a tumultuoasei existențe a poporului, Simonov n-a simțit mai realizat, mai viu, mai prezent, pe omul adevărat, decît în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Soldat el însuși, poetul a văzut în acea clipă a unui efort unic, în acea clipă care cerea manifestarea consecventă și armonioasă a celor mai bune calități sufletești și intelectuale, a vazăi în soldatul sovietic scrierea și afirmarea unui chip uman nou. Acestui soldat sovietic, poporului însuși transformat prin învătarea comunistă și revoluționară a vieții, i-a închinat Simonov partea cea mai bună a opereii sale de pînă azi, romanul „Zile și nopți”, piesa de teatru „Oamenii ruși”, și mai ales ciclul de poeme „Cu tine și fără tine”. Nu acesta este tot bagajul literar adunat de Simonov în pateticii ani ai războiului, și ar fi nedrept să nu pome-

nim și volumul „De la Marea Neagră la Marea Barenț”, care cuprinde activitatea lui de gazetar și de corespondent de război și constituie un document de cea mai înaltă înțeles pentru cercetările acestor ani, și în care ni se arată un Simonov robust, înalt, adică nervos, ascuțit, tinîndu-se voluntar în umbră șora a lăsa hirtia liberă numai pentru înregistrarea fidelă, dar lucid depănată, a acelei formidabile întimplări de infern degradant și lumini supraumane.

Dar ceea ce rămîne în primul plan al atenției noastre, ceea ce va reține în paginile ei istorice literare, este mai ales volumul de versuri de război. Interesant este în primul rînd că versurile acestea nu sînt marțiale, eroice, tunătoare, cum ne-am fi putut aștepta, ci de o unitară, cînd gravă, cînd senină, simplitate și sentimentality. Prin aceasta, ideea de boate și a poemelor, scopul lor, care nu poartă fi decît acela de a zugrăvi eroismul poporului sovietic înarmat pentru o mare cauză a lui și a lumii întregi, răsare și mai luminos, este și mai cu precizie atîns. Căci realismul perfect al acestei poezii face să reținem un mare eroism desigur, un eroism unic, dar un eroism de om pe cît de sigur pe conștiința lui, pe alți de simplu. Eroismul popoarelor sovietice, așa cum se desprinde din versul lui Simonov, este un act de viață firesc, care se exprimă în forme simple, modeste, chiar făcute. E un eroism care nu desparte de viață, adică nu „un absurd eroism de „supraomenești”, ci un eroism care continuă viața și o încununază, potențînd înăsa la maximum sufletul care o trăiește. Iubiri lădare departe, fete frumoase și soții adorați, copii vișali în fiecare clipă, obseși profesionale sau gospodărești continuă în suferințele existenței obișnuite, dar cu un răsănit neobișnuit: acela de a fi supuse acum, și totodată înfrumusețate, de sacrificiul pe pămîntul patriei, morții ori cînd posibil. Acest fapt exprimă cea mai înaltă treaptă a conștiinței populare, eroismului însuși, pe care însă eroul nu-l exprimă niciodată direct, și cu atît mai puțin grandilocvent, solemn sau sonor. Acceptarea morții se face cu gîndul la viață, și în această acceptare nici o urmă de mindrie egoistă, de satisfacție sau de refuz individualist: nu e, un dar făcut cu simplitate poporului de către popor. Acestă pînă de sentimentalitate intimă care învăluie eroismul și sacrificiul eroic e de o forță nespusă, de un adevăr psihologic incontestabil și de un efect poetic cutremurător: e ca pînea de aburi uscat, care știe din jurul pîinii și face să pară și mai înalt și mai măiestros. Desp tîr-zim portret literar atît de sumar ne-a deloc cazul să crezi că ceva versuri dintr-o operă întreagă, nu mă pot împiedica să mai cad o dată în păcat, transcriind aici finalul poemului „Stăpîni casei”, extraordinar elogiu simplu adus de către moarte vișali, prin gura unui ostaș sovietic căsat pe front, și adresat, natural, unei femei tinere și frumoase, pe care el și mai mulți camarazi tineri au iubit-o, și care l-a ales, o clipă, pe el (admirabil trăsătură la numele de Mihai Dragomir):

„Voi sînteți încă tineri, Nu-i
eram-ocum
Ca să venim, Dar om porus prin
caută
E miezul nopții. Am porus la
drum
Hei, he! Noi sîm pe prag, și-i
dimineață
Cine-a minții că n-am venit
acasă?
Cînd aștepti veți fi în zor de zi
Ne-am apesă tîcui, cu voi
la masă,
Cîncînd ochare-nei, pentru
cei sui”

Am mai remarcat cîndva ni, deseori puțin de la primul război mondial se vorbește de „literatură de război”, eu nu se poate considera constituită, ca fenomen masiv, cantitativ și calitativ, decît prin opera foarte vastă și variată a poetilor și prozatorilor sovietici, fruct al celui de al doilea război mondial. La această operă, Simonov a scris o pagină substanțială, originală, care merită a fi îndelung cercetată și mediată.

Specific însă acestei literaturi de război este de a fi, în fond, în natura și în telurile ei, o literatură de pace. Din literatura de război se înalță inevitabil, inevitabil, lupta pentru pace. Simonov este deci consecvent pe linia amintirilor și emoțiilor lui de oasă, atunci cînd continuă să scrie o literatură de demascare a oricărui încercări de a aprinde, în mod absurd, în mod artificial, din interese mechinice, flacăra neiertătoare a unui nou război. În centrul acestei noi preocupări a sa, se situează piesa de teatru „Chestiunea rusă”, în care Simonov a schimbat motivul „omului adevărat” cu motivul pe care l-am putea numi al „Uniunii Sovietice adevărate”. Este o dramă din care se înalță, într-adevăr, marelui chip al celei mai puternice, dezinteresate și consecvente apărătoare a păcii, într-un conflict în care personajele sînt, în fond, lumi.

Născut în anul 1913, Konstantin Simonov face parte din aceeași generație cu Dolmatovski, cu Margarita Aligher, cu Matusovski, cu Gribaciov, cu Sofronov, cu Serghei Vasiliuc, cu Tvardovski și mulți alții încă, despre care se poate spune că sînt prima generație a cărei conștiință umană, a cărei direcție literară au fost în întregime modelate de Partidul Comunist și de Puterea Sovietică. E o generație strălucită, și nu e puțin lucru ca în rîndurile ei să te distingi prin talent, patriotism și conștiință revoluționară, așa cum se distinge, și se va distinge Simonov.

Carnet

Filme noi

Studiourile sovietice au terminat recent cîteva filme noi, care vor începe în curînd să rîleze pentru public.

Un vodevil cinematografic, realizat după un scenariu al scriitorului V. Kataev, se numește „Ziua nebunilor” și a fost turnat la „Mosfilm”.

Primele bucurii, după cunoscutul roman al lui K. Fedin, s-a realizat în același studio. La studioul din Tallin a fost turnat filmul „Iahurle și marea”, iar la Erevan s-a creat filmul „Din pricina onoarei” după drama clasicului armean A. Sirvazade. Studioul „M. Gorki” a realizat o comedie cinematografică, cu titlul „Un dar de preț”.

Un nou ziar:

„Sovetskaja Rossia”

În luna iulie, anul acesta, a apărut ziarul „Sovetskaja Rossia”, organ al C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. și al Consiliului de Miniștri din R.S.F.S.R.

În centrul atenției gazetei — după cum se anunță în editorial — va sta omul sovietic, constructorul comunismului îndrumat de partid, creatorul vieții noi. Colectivul redacțional al gazetei „Pravda” a salutată cu bucurie apariția ziarului „Sovetskaja Rossia”, „Șa fie într-un ceas bun” — a spus scriitorul sovietic M. Solohov, consemnînd apariția noului ziar.

În primul număr întîmîn articolul „Pe întînderea pămîntului patriei” semnat de S. Rezanov, directorul Institutului Geografic al Academiei de Științe a U.R.S.S., în care autorul tratează despre importanța locului pe care îl ocupă R.S.F.S.R. în economia și cultura Uniunii Sovietice. „Mai multe schimbări” — este titlul articolului semnat de I. Kapitonov, secretarul Comitetului orășenesc al P.C.U.S. din Moscova care tratează despre inițiativa creatoare a muncitorilor din agricultură. În corespondența „De la Volhov spre Angara” se vorbește despre construcțiile puternice hidrocentrale de pe Angara. Eroul Uniunii Sovietice, pilotul Dmitri Gudkov, scrie despre noutățile tehnice din aviație. Ziarul mai cuprinde folioletoane, articole de artă, literatură atractivă, caricaturi, stiri sportive.

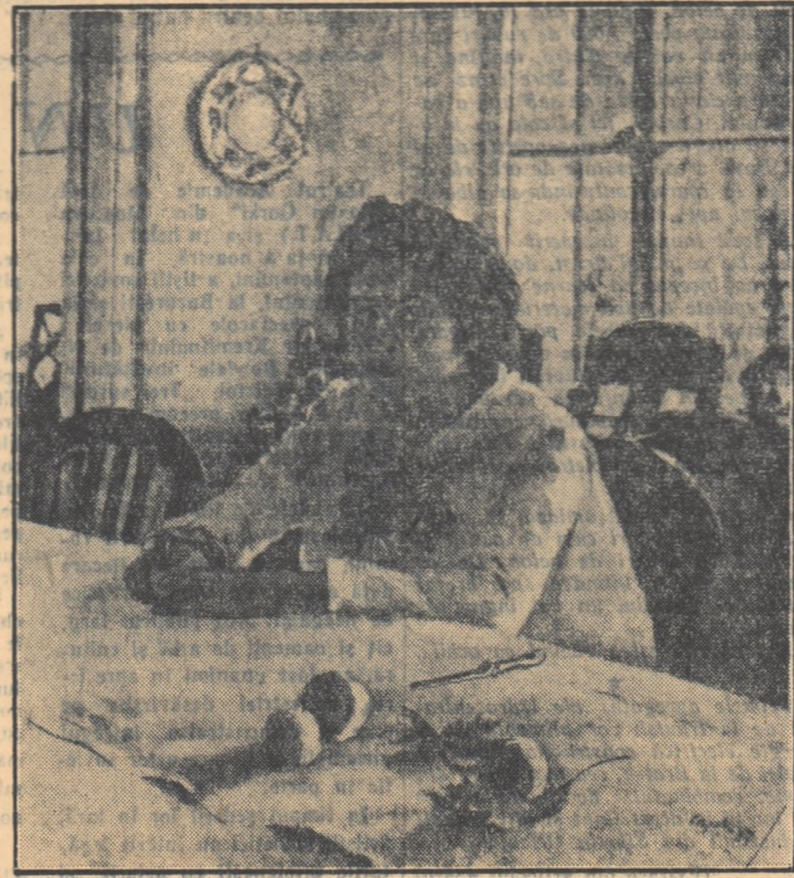
Centenarul nașterii

lui Ivan Franko

În august se vor împlini 100 de ani de la nașterea marelui scriitor democrat, clasic al literaturii ucrainene, Ivan Franko. La Kiev, capitala R.S.S. Ucraina, s-a instituit sub președinția scriitorului M. Bașan, un comitet jubilar de pregătire a comemorării acestei mare fiu al poporului ucrainean.

În orașele și satele Ucrainei se în desfășurare și referate, închinăte poetii și activității lui Ivan Franko. În sîmbăta jubilară se vor ține serbările festive la Kiev și în sîmbăta de obște al scriitorului. Uniunea Scriitorilor din Ucraina va ține în august o plenară la care vor participa delegații de scriitori din celelalte republici sovietice, precum și din țările de democrație populară. Cu prilejul acestei aniversări, editurile sovietice vor tipări noi colecții din operele dramatice, satirice și poetice ale lui Ivan Franko. Printre acestea sînt și o seamă de poezii și scrisori inedite ale scriitorului. Sub îngrijirea Societății ucrainene pentru răspîndirea științei și culturii va apare o lucrare a lui P. Ticina, cu titlul „Ivan Franko, luptător neopocăzit împotriva naționalismului burghez ucrainean”. În satul în care s-a născut scriitorul și care astăzi li poartă numele, s-a construit un club-muzeu. Teatrale din diferite orașe ale Ucrainei au în pregătire piese ale lui I. Franko, care le vor prezenta cu prilejul jubileului, iar filarmonicile au pregătut pentru aceste zile o seamă de concerte.

Centenarul nașterii marelui scriitor ucrainean va fi sărbătorit în școli și în diferite institute din Ucraina, la Moscova și în alte orașe ale Uniunii Sovietice.

V. A. SEROV: „Fata cu piersicile” (1887).

VIKTOR GONCEAROV

De stol de frunze-nconjurat

De stol de frunze-nconjurat,
Ti-aduc iubirea mea în dar.
Hai! prin al codrului palat,
Să rătăcim pe sub stejar.

Coboare beznă împrejur
Și cadă noapte cît de grea,
Lucesc-în ramuri, din azur,
Al lumii ochi de cucuvea.

Am răfăcut atît de mult
Să-ti caut bucele uitim,
Și brațul tău în căld tîmuit,
Și iată-acuma le-am găsit.

Și iată, azi, de braț mă ții
Să-ți simt tîorul pămîntesc,
Și de cenușă și urgi
Ca pe-o comoră-ani să-l feresc.

Hai! dar, prin codrul frîmîntat,
Cu mine-alături, în zbor...
Un drum în codru am aflat
Mînînd mereu spre viitor.

Te-oi duce-n plaiul aurit,
Unde din frunze mil și mil
Se naște-un lac fără sîrîșit
Fosnînd sub ceruri azurii.

Cu-n far pe malul cîd vîntos,
Cu-n pescăruș țîșnînd în zbor
Ca visul lui împeturos.
Acolo valul nu stă-n loc

Ci-un tîgru pare, albăstrui;
El lîngă glezna ta de foc
Ti-o plămînu — un astru viu.
Și ție-n păr, înfiorat.

Un curcubeu ție-oi anima.
Hai, prin al codrului palat
Să rătăcim, iubita mea!

În romînește de MIHAIL COSMA

Cîteva cuceriri recente ale astrofizicii

Prof. univ. CALIN POPOVICI

Dezvoltarea surprinzătoare a astrofizicii în ultimii ani se datorește pe de o parte construiții unor instrumente deosebit de mari și a unor aparate auxiliare foarte perfecționate, iar pe de altă parte progresului considerabil al fizicii teoretice și în deosebi al fizicii atomice. În această dezvoltare extraordinară de rapidă a astrofizicii fizice, nu numai că s-au lămurit foarte multe probleme concrete și s-au extins limitele universului observabil pînă la distanțele de unde lumina străbate pînă la noi într-un răstimp de peste 2 miliarde de ani, dar au început a fi cercetate domenii noi de studiu despre care nu se bănuia încă nimic acum cîteva ani. Astfel, în ultimii zece ani s-a constituit radioastrofizica care ne-a adus încă de pe acum cunoștințe fundamentale despre structura universului, despre soare, despre unele astre nebuloase înalte, „radiosurse”.

O cauză importantă a progresului astrofizicii din ultima vreme este și munca unită a astronomilor din toată lumea, care colaborează în cadrul Uniunii astronomice internaționale, unde sînt reprezentate 36 de țări, printre care și țara noastră. Această uniune a luat ființă după primul război mondial (1922). Ea este un model de colaborare științifică internațională rodnică, fiind uniunea științifică ce a dat pînă acum cele mai frumoase rezultate.

Ultima reuniune a acestei asociații a avut loc acum un an, la Dublin, în Irlanda, iar viitoarea, peste doi ani, va avea loc la Observatorul de la Pulkovo, în țara Leningrad. Președinte al Uniunii este astronomul francez A. Danjon, directorul Observatorului din Paris, iar vicepreședinte este minoscutul astronom sovietic B. V. Kuharkin.

Astronomii sovietici conduc mai multe comisii ale Uniunii, ca o dovadă a importanței lor contribuții în domeniile respective. Astfel, profesorul B.V. Kuharkin conduce comisia pentru stele variabile. Studiile de stele variabile (stele a căror strălucire variază) sînt foarte importante deoarece aceste astre ne dau posibilitatea să studiem mai adînc în problema structurii și evoluției stelelor și cu ajutorul lor se pot obține clase permit să se măsoare distanțele cerești și să se tragă concluzii asupra structurii universului. În Uniunea Sovietică se centralizează din toată lumea descoperirile și lucrările relative la stelele variabile. Profesorul B. V. Kuharkin și colaboratorii săi sovietici au publicat, sub auspiciile Uniunii astronomice internaționale, un catalog de stele variabile (cea. 13.000 în anul 1952), catalog care este țînut la zi prin suplimente anuale. Astronomii sovietici au descoperit peste 1.000 de stele variabile. De asemenea, în U.R.S.S. se publică în revistă astronomice ce se ocupă numai de stele variabile. Aceste studii au dus la concluzii de ansamblu, de mare importanță astronomică. Astfel prof. B. V. Kuharkin, folosind stelele variabile, a arătat că în universul nostru, în galaxia noastră, sînt mai multe sisteme de stele, așezate unele într-un spațiu de formă sferică, altele, dimpotrivă, într-un spațiu de formă plată, ca un disc (subsisteme sferice plate și intermediare). După astronomul sovietic, stelele din aceste sisteme au diferite caracteristici fizice și origini deosebite.

Președintele comisiei de bibliogra-

fie astronomică este astronomul sovietic D. Marinov. În U.R.S.S. apare cea mai completă bibliografie internațională lunară din lume sub forma unui jurnal de referate. Președintele comisiei care se ocupă cu variația latitudinilor este astronomul sovietic E. P. Feodorov. Problemele legate de variația latitudinilor și de fluctuațiile în durata de rotație a pămîntului vor solicita o mare atenție în cadrul lucrărilor anului geozicic internațional. Președintele comisiei de astrofizică este directorul adjunct al Observatorului din Pulkovo, M. S. Zverev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., care ne-a vizitat țara acum doi ani.

Prin astrofizică, se înțelege astăzi astrofizica modernă, care nu se mărginește, ca astrofizica clasică, la studiul mișcărilor planetelor, al pozițiilor și mișcărilor aparente ale stelelor pe sfera cerească. Astrofizica, în acest sens larg, se ocupă atît de structura fizică, compoziția chimică, interacțiunile dintre astre, cît și de structura sistemelor de astre, structura galaxiilor, de forma originii lor, de univers ca tot unitar și de viitorul lui. Ea utilizează toate metodele disponibile de studiu și nu se mai mărginește numai la metodele mecanicii cerești.

Pentru a studia structura galaxiilor, mișcările lor, ca rotația galaxiilor, curenții stelari etc., este nevoie să avem puncte de reper, cît mai imobile cu putință. Prof. M. S. Zverev a avut de reea să folosească drept puncte de reper nebuloase soarelui, foarte distante de unde lumina, venind cu 300.000 km pe secundă, face zeci de milioane de ani. Desi aceste nebuloase sînt galaxii cu zeci de miliarde de stele, ca și galaxia noastră, imensa lor depărtare le face să ne apară ca niște foarte mici nebulozități. Cu toate mișcările lor, ele ne apar fixe pe cer, tot din cauza uriașei lor depărtări. Prof. M. S. Zverev a alcătuit proiectul unui catalog de peste 15.000 stele slabe care urmează a fi ataseate prin observații fotografice, de aceste nebuloase, determinîndu-le astfel cu precizie mișcările în sfera cerească. Ulterior, cunoscînd pozițiile și mișcările proprii ale acestor stele din catalog, se vor putea deduce prin comparație pozițiile și mișcările lor reale în atmosfera lor, fie că se referă la nebuloasele gazeoase, cu formă fibroasă.

O contribuție foarte importantă a astrofizicienilor sovietici în problema evoluției stelelor este aceea de a fi arătat rolul pierderii de masă, a radiației corpusculare în evoluția stelelor. Pierzînd masă, stelele trebuie să evolueze către străluciri mai mici și spre culori roșii, spre stele pitice roșii. Dacă stelele nu pierd masă, în mod apreciabil, atunci, dimpotrivă, de vin cu timpul mai albe și mai strălucitoare, înaintea de a se stînge într-o rapidă decadere. Mulți astrofizicieni sovietici au căutat să explice caracteristicile observate ale stelelor, numărul lor pe diferite clase de strălucire etc., tocmai prin această teorie a radiației corpusculare a stelelor și a pierderii masei (V. G. Fesenkov, P. P. Parenago, A. G. Masevici, V. A. Kral). Ei au dezvoltat o teorie completă a evoluției stelelor ca urmare a pierderii masei și a reacțiilor termonucleare din stele.

Cercetările astrofizice sovietice au nu numai o importanță teoretică și principială deosebită, dar unele din ele au și o însemnătate practică imediată. Legătura cu practica este o caracteristică a științei sovietice. Astfel, cercetarea fenomenelor din soare poate duce la prevenirea unor fenomene geofizice, ca intreruperea bruscă a comunicațiilor radio pe unde scurte, furtunile magnetice cu apariția unor puternici curenți paraziți în liniile lungi telegrafice, apariția unor mari aurore polare etc. În ultima vreme, s-a studiat cu succes legătura dintre unele fenomene solare și starea timpului, existînd actualmente premise valoroase pentru folosirea observațiilor solare la prezicerea timpului pe durate mai lungi. Actualmente, 11 observatoare solare din U.R.S.S. organizate într-un „serviciu solar” permanent participă la urmărirea fenomenelor din soare. Dintre acestea, două sînt observatoare de mare înălțime (1950 m. și 2.760 m.), echipate cu cele mai moderne aparate pentru observarea zilnică a cromosferii și a coroanei solare. Din 1954, aceste observatoare publică în comun un buletin bilunar, dînd situația zilnică a fenomenelor solare, precum și înregistrările magnetismului terestru. Dai fiind însemnătatea acestor observații, Observatorul din București a început și el de un an de zile să urmărească regulat soarele, vizual, fotografic și spectroscopic.

Să lărgim conlucrarea cu celelalte organizații de masă

Consiliul orașesc A.R.L.U.S. Cluj a înregistrat în trecut rezultate pozitive în activitatea cultural-educativă desfășurată în mijlocul colectivului din întreprindere, instituții, școli ș.a. ale orașului nostru.

VILMOȘ FRENDEL secretar al consiliului orașesc A.R.L.U.S.-Cluj

Trbuie să spunem însă că nu în toate rindurile ne-am aflat în situația să constatăm că uneori rezultatele obținute erau sub nivelul așteptărilor. Desigur, aceasta ne-a dat de gândit. Cel de al IV-lea Congres al Asociației noastre ne-a fost de cel mai mare ajutor în găsirea adevăraților cauze.

Analizând activitatea organizațiilor A.R.L.U.S., Congresul ne-a arătat că pe noi să înțelegem că pentru ca munca noastră să fie cât mai eficientă, trebuie să lărgim și să dezvoltăm mai bine este necesar să lărgim și să întărim conlucrarea cu celelalte organizații de masă.

Din acest punct de vedere, trebuie să subliniem că cluburile din cadrul întreprinderilor oferă condiții optime pentru realizarea conlucrării.

La început de anul nou, consiliul orașesc a sosit că este bine să îndrepte spre club activitatea comisiilor A.R.L.U.S. din întreprinderi. În acest scop, în cadrul ședințelor periodice de analiză a muncii, s-a arătat președinților de comisiile importanța înfăptuirii unor planuri comune de activitate cu comitetul sindical, organizațiile U.T.M., comitetele de luptă pentru pace etc.

Membrilor consiliului orașesc le-a revenit sarcina de a urmări pe teren realizarea acestor indicații. Astfel, tov. Iuliu Horvát răspunde pentru Atelierele C.F.R. „16 Februarie”, tov. Georgehe Maresan pentru Fabrica de țigăre, tov. Irina Heim pentru O.C.L.-Produse industriale.

Activitatea desfășurată de comisiile A.R.L.U.S. în cadrul cluburilor este variată, alți prii conținut și prin formă. Pentru a contribui la realizarea hotărârilor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la creșterea producției și productivității muncii, organizațiile noastre dau toată atenția popularizării pe scară largă a experienței înaintate sovietice. Așa, de pildă, comisia A.R.L.U.S. de la Atelierele C.F.R. „16 Februarie” conlucrează cu comitetul sindical, organizațiile întreprinderii în fruntă în producția care aplică metode sovietice și muncitorii, tehnicienii, inginerii.

Deosebit de instructivă a fost întreprinderea cu strungarul Ioan Turdeanu, care a arătat participanților că, datorită aplicării metodelor strungarilor sovietici Bikov, Bortkevici și Kolesov, realizează depășiri de normă între 80 și 100%. Numeroși ascultătorii, ca, de pildă, Alex Nagv, Georgehe Colceriu, au cerut explicații cu privire la forma cutitelor, la ascuțirea cutitelor ș.a.

Dorriți de a face cunoscută experiența sovietică, se dovedesc a fi și membrii comisiilor A.R.L.U.S. de la Fabrica de țigăre. Acestea organizațiile au extins metodele Vorosin în atelierul de împachetare și confecționare, a metodei L. Korablenkova în atelierul de umed și ale, a metodei Ciukh în atelierul mecanic. Extinderea metodelor de lucru avansate a contribuit la îmbunătățirea calității produselor și la realizarea de economii la hirtia de țigăre și la materialul de lipit.

Pe lângă acțiunile arătate mai sus, cluburile sînt folosite pentru a înfăptui și chipurile eroice ale constructorilor comunismului pentru a organiza unegizna simpoioane și conferințe cu ajutorul oamenilor muncii care au vizitat Uniunea Sovietică sau au studiat în institutele de învățămînt superior din U.R.S.S.

În stațiunea Victoria, Călmănești, Sinaia, Slănicul-Moldovei, Eforie, Vasile Roaită, Tuznad ș.a. se vor organiza în sprințului Direcției Diferite Filmelor, festivaluri ale filmului sovietic, în cadrul cărora vor fi prezentate cele mai noi creații ale cinematografiei sovietice.

Cu prilejul Decadei artei și literaturii ucrainene (27 august-5 septembrie) se vor desfășura în stațiunile manifestări consacrate prezentării unor mari figuri ale literaturii și artei ucrainene ca Taras Șevcenko, Ivan Franko, Aleksandr Korneiciuk ș.a.

În sprințului activității organizațiilor A.R.L.U.S. din stațiuni, Consiliul General A.R.L.U.S. a tipărit o serie de caiete culturale și culegeri de materiale documentare, precum și fotografii: „Oahna oamenilor sovietici” și „Congresul al XX-lea al P.C.U.S.”.

La Sinaia, Sovata, Herculane, Borsec, Slănicul-Moldovei organizațiile A.R.L.U.S. vor amenaja expozițiile: „Vot succeselor industriei sovietice”, „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace”, „Energie atomică în slujba păcii”, „Vot regiunii industriale în U.R.S.S.” ș.a.

Pentru zilele ce urmează activitatea se anunță deopotrivă de bogată. Astfel, va avea loc o conferință cu tema „Televiziunea în U.R.S.S.” urmată de vizionarea unui film documentar la televizor.

Tov. C-tin Manolescu, vicepreședinte al Colegiului de vocați al Capitalei R.P.R. va conferența despre „Ocroire proprietății personale în U.R.S.S.”.

În colaborare cu C.C.F.S., Casa prieteniei organizații cu prilejul „Zilei unionale a sportivilor” o manifestare unde vor lua cuvîntul tov. Manole Bodnăraș, președintele C.C.F.S., Li Manoliu, maestră a sportului din R.P.R. ș.a.

ACTUALITĂȚI TEHNICE

Ultrasunetul taie

Avem în față o bucată de sticlă de geam, în care se vede o orificiu în formă de stea cu cinci colțuri lucrat îngrijit. Cum de s-a putut tăia atât de dibaci această figură complicată în sticla casantă? Steluța a fost tăiată cu ajutorul unei mașini-unelte speciale.

Noua mașină a fost creată într-un laborator al Institutului unional de cercetări științifice în domeniul betonului armat. Cu ajutorul ei se taie sticla, oțel călbit, diamant. Funcționează pe bază de ultrasunet.

Ultrasunetul este constituit din vibrații mecanice elastice, imperceptibile auzului omului. Frecvența lor depășește 20.000 vibrații pe secundă. În ultimul timp, el e tot mai larg aplicat în tehnică. Cu ajutorul lui, se poate împărția fumul sau ceața, se controlează calitatea șinelor, se grăbește dezvoltarea și fixarea rolului, se suddează aluminiu...

Mașina ultrasonică a fost construită sub conducerea inginerului I.S. Vainștok, șeful laboratorului de metode fizice de cercetare, împreună cu tehnicianul șef S. I. Bezubov.

Construcții acestei mașini, împreună cu profesorul I. V. Kurladski de la Institutul stomatologic din Moscova au creat o nouă instalație ultrasonică pentru găurirea dinților.

Modelul experimental al acestei mașini a și fost montat în locul bormășinii obișnuite. Se prevede că găurirea dinților cu ajutorul ultrasunetului se va face absolut fără durere. Vibrațiile ultrasonice ale instrumentului de lucru (care nici nu se atinge de dinți) nu vor fi percepute de sistemul nervos al omului.

În viitorul apropiat, noua mașină ultrasonică va fi experimentată în clinici.

250 de cai-putere

Din secție a ieșit urdund un tractor cu totul neobișnuit. Este de aproape două ori mai mare decât obişnuitele tractoare produse în Serbia la uzina de tractoare din Celeabinsk și se deosebește radical de ele prin aspectul său exterior. Este primul tractor experimental de 250 C.P., realizat de constructorii de tractoare din Celeabinsk. Producția lui este prezată în direcțiile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., cu privire la așezarea cincinal.

Tractorul cu șenile de 250 C.P. este destinat să funcționeze cu noua instalație remorcat sau suspendat, pentru săpăutul pământului, pe diferitele gantere noi din Uniunea Sovietică.

Noul tractor poate fi folosit și la exploatarea forestieră, precum și în agricultură, pentru efectuarea arăturii adânci după metoda lui T. S. Maljev.

Secție-gigant

Pentru constructorii conductei de gaz Stavropol-Moscova a fost expediat primul transport de țevi cu diametrul mare. Acestea au fost produse de linarul colectiv al noii secții de sudură electrică a țevilor, intrat de curind în funcțiune la uzina de laminat țevi din Celeabinsk.

Cind intri în această secție spațioasă și luminoasă te uimești. În primul rînd, proporțiile ei. Numai utilajul ocupă o suprafață de 36.000 metri pătrați. Sub acoperișurile sale ar putea încăpea o uzină constructoare de mașini cu capacitate mijlocie. Lungimea locală a liniilor automatizate și mecanizate atinge 1,5 km. Mașinile sînt acționate de 1.200 motoare electrice.

Pînă acum a fost construită prima parte a secției gigant. O dată cu punerea în funcțiune a liniei de ma-

șini-unelte este mult ușurată. Nu-l vor supăra arșea sau frigul, deoarece țevile din metal — sînt dubli, iar între ele se pune un material termoizolator. Iarna, cabina e încălzită de un radiator electric, iar vara e răcorită de ventilatoare.

Mașina soferului care conduce acest tractor este mult ușurată. Nu-l vor supăra arșea sau frigul, deoarece țevile din metal — sînt dubli, iar între ele se pune un material termoizolator. Iarna, cabina e încălzită de un radiator electric, iar vara e răcorită de ventilatoare.

Mii de constructori din Celeabinsk lucrează la construirea secției. Lîngă partea de clădire terminată ei sapă tranșee și toarnă beton. De sus, se rostogolesc stropi de foc — se suddează electric grinzile. În interiorul clădirii însă, producția e în toi.

În parcul de cultură și odihnă „Maxim Gorki” din Moscova.

Experiența sovietică în lupta pentru economii și mărirea productivității muncii

Brigada complexă de inventatori

E greu de găsit în zilele noastre o uzină care să nu folosească la prelucrarea metalului cuțite din aliaje dure. În toate ramurile industriei sovietice, materialele din aliaje dure sînt larg întrebunțate. Să luăm, de pildă, plăcuțele de cuțit. Ele par simple, și totuși cit de complicat este procesul fabricării lor! De aceea, colectivul Combinatului de aliaje dure din Moscova se străduiește să descopere noi și noi procedee care să simplifice operațiile și să ridice productivitatea muncii.

Cit de migăloasă este munca de cîntărire a materialelor care intră în aliaj! Intocmai ca într-o farmacie, ele se cîntăresc cu gramul. Și apoi presare... Cită răbdare și precizie! Este de ajuns ca la cîntărire sau la umplerea formei ce merge la cuțitor să se piardă o cantitate cit de mică din aliaj, pentru ca de presă să iasă un aliaj rebutat. Nu mai vorbim de eforturile fizice pe care trebuie să le depună muncitorii pentru transportarea formelor la presă.

Așa era însă în trecut. Acum, aspectul secției în care se confecționează plăcuțele din aliaje dure pentru freze și cuțite de strung ș.a. s-a schimbat complet. De-a lungul zidurilor, sînt înșirate mașini-unelte automate, înalte cit omul. Motoarele electrice dușude, pirghile și roțile dîntate făcuse auz. Automatizîntărește singur dozele de amestec, le toarnă în formele de presare, le presează, apoi așează pe masa de recepție plăcuțele gata fabricate. Muncitorule nu face decît să supravegheze funcționarea mașinilor automate. Din cînd în cînd, toarnă în bucher amestecul de aliaj dur. Fiecare automat e deservit de un singur om, și fabrică cantitate de produse egale cu aceea pe care o dădea înainte o brigadă de 7-10 muncitori. Și calitatea plăcuțelor a crescut considerabil.

Aceste minunate aparate de presare funcționează astăzi la toate întreprinderile industriei sovietice de aliaje dure. Ele au fost create de inventatorul Vasili Șerșevici Kuznețov, lăcătuș mecanic la combinatul din Moscova. Viața acestui inovator îndrăzneț și talentat este plină de neobosite căutări creatoare. Automatele de presare sînt prima lui invenție, dar nu și singura. Cîtiva ani în șir, inventatorul a încercat fel de fel de con-

strucții din metal. Și iată că primele aparate au trecut cu succes examenul de probă. Lăcătușul mecanic a descoperit, însă, un neajuns în confecționarea plăcuțelor. Drumul parcurs de plăcuțele presate dura cîteva ore. El a propus să se schimbe forma muștelor în așa fel în cit în ele să poată încăpea lădite mai mari de grafit încărcate cu vîitoarele plăcuțe, mîrindu-se în același timp și cantitatea produselor. V. S. Kuznețov a confecționat niște dispozitive speciale, acționate cu motor, care mișcă lăditele în cuțor cu o viteză unicat. Aceasta a redus simțitor rebuturile, a ușurat munca fizică, iar productivitatea muncii a sporit de aproape două ori.

Cit de migăloasă este munca de cîntărire a materialelor care intră în aliaj! Intocmai ca într-o farmacie, ele se cîntăresc cu gramul. Și apoi presare... Cită răbdare și precizie! Este de ajuns ca la cîntărire sau la umplerea formei ce merge la cuțitor să se piardă o cantitate cit de mică din aliaj, pentru ca de presă să iasă un aliaj rebutat. Nu mai vorbim de eforturile fizice pe care trebuie să le depună muncitorii pentru transportarea formelor la presă.

Așa era însă în trecut. Acum, aspectul secției în care se confecționează plăcuțele din aliaje dure pentru freze și cuțite de strung ș.a. s-a schimbat complet. De-a lungul zidurilor, sînt înșirate mașini-unelte automate, înalte cit omul. Motoarele electrice dușude, pirghile și roțile dîntate făcuse auz. Automatizîntărește singur dozele de amestec, le toarnă în formele de presare, le presează, apoi așează pe masa de recepție plăcuțele gata fabricate. Muncitorule nu face decît să supravegheze funcționarea mașinilor automate. Din cînd în cînd, toarnă în bucher amestecul de aliaj dur. Fiecare automat e deservit de un singur om, și fabrică cantitate de produse egale cu aceea pe care o dădea înainte o brigadă de 7-10 muncitori. Și calitatea plăcuțelor a crescut considerabil.

Compoziția brigăzii este complexă. Oamenii cu experiență și cunoștințe diferite s-au unit într-un singur colectiv. Tehnicianul N. P. Iakovlev a adus în brigadă experiența sa bogată în ceea ce privește proiectarea utilajului industrial, tehnicianul K. I. Dmitriev — priceperea sa de a conduce munca de cercetări științifice și de a face calcule complicate, lăcătușul A. P. Cernozubov — iscusința în lăcătușul-mecanic Kuznețov — cunoașterea perfectă a mecanismelor și multe plămuri creatoare. Dacă la toate acestea mai adăugăm spiritul lor inventiv, e clar de ce brigada s-a transformat într-o mare forță creatoare.

Metoda aceasta de creație în colectiv s-a dovedit a fi rodnică. Încă din primele zile ale existenței sale, brigada a elaborat și a introdus în producție cîteva invenții și perfecționări tehnice foarte importante. Una din cele mai importante realizări ale colectivului de inventatori a fost proiectul unei prese automate hidraulice de tip nou. E interesant de relevat un fapt: în timp ce lui V.S. Kuznețov, lucrînd singur, i-au trebuit 6 ani ca să construiască primul său automat mecanic de presare, inventatorilor din brigadă, lucrînd în colectiv, le-au fost necesare numai 5 luni pentru construirea presei hidraulice.

În activitatea brigăzii sînt înscrise multe alte realizări impor-

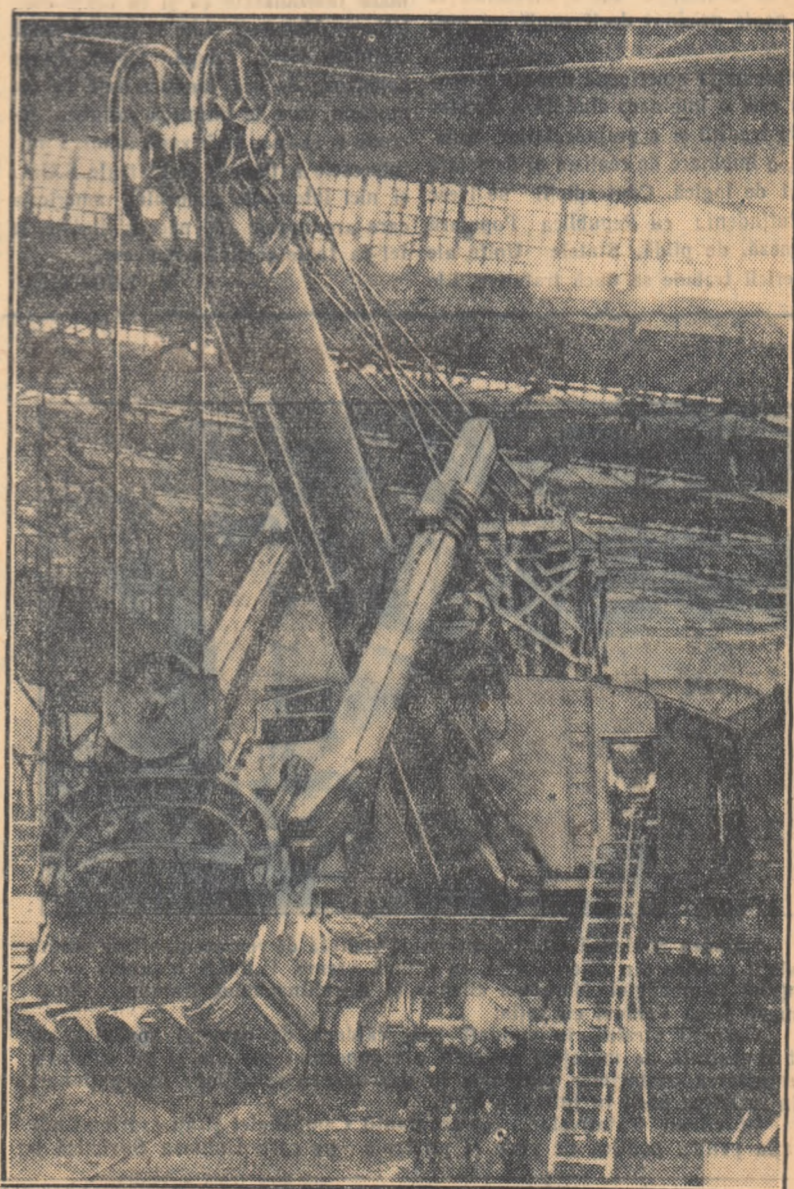
tante, mai ales construirea de prese automate diferite. Economii anuale realizate de Combinatul de aliaje dure din Moscova de pe urma introducerii invențiilor și propunerilor de raționalizare ale brigăzii se ridică în al cincilea cincinal la 7 milioane ruble.

De curînd, V. Kuznețov și brigada sa au pus la punct o nouă invenție foarte importantă pentru economia națională sovietică. Uneltele din aliaje dure prin folosirea desorii își uează multă țieitoare. În acest caz, ele trebuie ascuțite la mașini speciale. În timpul ascuțirii, se pierde din plăcuță o mare cantitate de wolfram, cobalt și alte materiale prețioase. Dacă acest praț ar fi adunat și introdus din nou în producție, s-ar obține o realizare egală cu descoperirea a zeci de mine noi de wolfram. Această problemă importantă a fost rezolvată cu succes de brigada de inventatori. Zeci de pagini din caietul de lucru al brigăzii sînt pline cu însemnări, schițe și calcule complicate ale pieselor principale ale noului aparat — „pulvocatorul conic centrifugal”.

Candidatul în științe V. V. Kuceruk, care a controlat și confirmat exactitatea calculelor făcute de brigadă, a luat parte activă la experimentarea pulvocatorului. De asemenea, a fost consultat și constructorul P. N. Lebedev, profesor la Institutul de metale neferoase. El a ajutat la elaborarea formulei înființate pentru calcularea rotului pulvocatorului. Pulvocatorul centrifugal poate fi adaptat la orice mașină de ascuțit. El captează 92,5% din particulele tăiate.

Brigada inventatorilor își asumă în al șaselea cincinal sarcini mari. În planul de muncă al brigăzii se prevede desăvîrșirea proiectării unui nou agregat complex de măcinat cu acțiune continuă. Această mașină va aduce modificări esențiale în producția aliajelor dure. Noua mașină este prevăzută cu un izolator acustic, care anihilează în întregime zgomotul. Complexul de măcinat cu acțiune neintermitent va înlocui un proces continuu cu circuit închis de operații diferite, care sînt îndeplinite azi de zeci de mașini agregate și dispozitive ce ocupă un spațiu de cînd ori mai mare decît el și ocupă noua mașină. Procesul de măcinare a amestecurilor pentru aliaje dure va fi mult accelerat, iar pierderile de materie primă alt de prețioasă vor fi complet lichidate. După calculele preliminare, viitorul agregat va aduce combinatului economii de 3 milioane ruble.

Pentru marile șantiere

La uzina „Uralmaszavod” din Sverdlovsk a fost construit un nou tip de excavator, de șase mc. Într-o oră el scoate peste 2.000 tone de minereu.

Din viața și din cărți

„Miracolul din Viatka”

La muzeul regional din Kirov se păstrează un ceasornic de buzunar confecționat în întregime din lemn. Pe capacul ceasornicului este săpătură următoarea inscripție: „N. M. Bronnikov din Viatka”. Iată povestea acestui ceasornic original.

Pe la mijlocul secolului trecut, Viatka era vestită prin iscusii ei sculptori în lemn de mesteacăn, specia denumită kap. Acest lemn are fibrele împletite, care formează figuri foarte frumoase. Mestereii din Viatka cunoșteau un mijloc de prelucrare a acestui lemn cu ajutorul apei fierbinți și al aburului, ceea ce-l făcea să devină foarte rezistent. Kap-ul este un material rar și foarte prețios, atît prin frumusețe cit și prin însușirile sale deosebite: el nu crapă, nu se umflă și nu se usucă — scria unul din cel mai iscusii mestere din Viatka, Nikolai Mihailovici Bronnikov. Odată, i-a venit ideea să fabrice un ceasornic nu din metal, ci din lemn. Mulți au socotit lucrul acesta irealizabil. Dar Bronnikov era hotărît să-și înfăptuiască gîndul. După multe cercetări, el a hotărît să facă corpul ceasornicului din kap, arătătoarele din caprițof,

argilă pietrificată, pe care se văd urme neobișnuite. Savașii au stabilit că acestea sînt urmele labelor unui dinosaur gigantic. Dinosaurii au făcut parte din grupurile de reptile care au trăit în era mezozoică. Dinosaurii se mișcau cu ajutorul celor două membre din spațiu. Unii dinosaurii se serveau de coada puternică ca de un al treilea membru. Reptilele acestea erau lungi de zeci de metri, iar cele mai mari dintre ele — cum ar fi brontosaurii — chiar de 25 metri.

Pe platforma de lîngă pădure, se vede clar că pe aici a trecut un dinosaur. Laba cu trei degete a imprimat o urmă mai mare decît talpa unui om. Pe acest loc, în era mezozoică, a fost fărmlul unei mări. Se presupune că dinosaurul a ieșit din apă, lăsînd urme pe argila udă. Curînd după acesta, fărmlul a fost acoperit cu nisip și prundș. Mai tîrziu, cînd s-au format Munții Caucaz, fărmlul mării s-a înălțat. Argila uscată, pietrificată sub stratul de prundș care o proteja, a păstrat pînă în zilele noastre urmele animalului.

Urmelile uriașilor dispăruți

Din șoseaua care duce spre stațiunea climaterică Jhaltuho se desprinde, în apropierea orașului Kutaisi, un drum de țară. Drumul străbate apoi o pădure. La marginea ei se întinde pe cîteva sute de metri, o platformă de

Posta de la poli

În timp ce avionul expediției sovietice în An-

Arctica zbura spre interiorul continentului înghețat, radio-telegrafistul de bord G. Patarușin auzi semnalele de apel transmise de centrul de radio al Direcției generale a căii maritime de nord. Aceasta a constituit începutul stabilirii de legături directe între Moscova și Antarctica. Acum, localitatea „Mirni” construită pe malul continentului cufundat în tăcere, vorbește nu numai cu Moscova, ci și cu stațiunile științifice sovietice din Arctica, aflate pe banchizele în deridă.

Prima poștă din localitatea „Mirni” a fost luată de vasul grigorier nr. 7 și de motonava „Lena”. Împreună cu scrisorile, au fost introduse în plicuri fotografii, pene de pinguin, așchii minuscule ale stîncilor de granit pe care este construit observatorul.

Cu fiecare avion care vine de la latitudinile extreme ale Oceanului Înghețat de Nord, sosește în Antarctica și poșta de la stațiunile în deridă din nord. Acum la „Mirni” sînt destui filatelisti care și-au îmbogățit colecțiile cu timbre pe care se află ștampilele celor mai nordice secții poștale din lume — „Polul Nord 4” și „Polul Nord 5”.

Fanatism și politică

În zilele noastre, problemele de politică „inflată” s-au simplificat într-o oarecare măsură, cu toată complexitatea lor. Toate aceste probleme se reduc la anlizte foarte clare: pace ori război, coexistență ori război... Gândim-vă bine și vă veți încredința că orice problemă importantă de politică externă nu poate fi rezolvată decât pe două căi principale: — o a treia cale nu există.

Acest lucru ne dă temei să vorbim direct și deschis despre problemele internaționale, despre adevăratele cauze ale unor fenomene și fapte din epoca noastră.

Principalul fenomen este primejdia unui nou război. De altfel, în răstimp de numai 30 de ani au avut loc două războaie pustitoare care au adus cu ele doar ruini, moarte și lipsuri. N-a existat nici o epocă până azi în care războiul care amenință să distrugă fără precedent să fie respins cu atita ură.

Dacă analizăm această problemă din punctul de vedere al statelor mari, atunci războiul nu corespunde intereselor naționale ale Angliei, Franței, Statelor Unite ale Americii, Italiei, Japoniei și, firește, ale Uniunii Sovietice, Chinei și Indiei; pentru toți el este „contraindicat”.

În realitate, s-a creat o situație favorabilă unei păci generale de lungă, de foarte lungă durată. Popoarele din toate țările tind spre muncă constructivă pașnică, spre îmbunătățirea vieții. E limpede că, acum, există toate condițiile pentru realizarea celei mai trainice încrederi între state. Da, există o bază pentru această încredere — și anume faptul că războiul nu-și poate găsi nici o justificare, că el nu poate fi fundamentat logic pornind de la felurile politice ale unui stat sau altui.

S-a creat în lume o armonie a sentimentelor și logicii. Sentimentele resping războiul. Rațiunea, logica de asemenea îl neagă.

De unde, prin urmare, s-a ivit, în zilele noastre, teama care a cuprins întreaga omenie? Dacă sentimentele maselor populare și logica diplomaților garantează pacea, ce oare o poate împiedica? Răspunsul vine de la sine: numai renunțarea la logică, la raționamentul just, la chipul cu adevărat realist de a privi lucrurile. Veți numi această demență. Și o altă expresie având același înțeles e poate potrivită: — fanatism.

Oricât de trist ar fi, omenii stăpâniți de fanatism exercită o puternică influență, aproape hotărâtoare, asupra politicii unei mari puteri din zilele noastre — Statele Unite ale Americii. Acești oameni resping logica, calculul realist, interesul propriilor lor țări. Acțiunile lor sunt determinate de ura față de comunism.

Acesta nu este o prezentare groasă a esenței actualei politici americane. Ele reprezintă, din păcate, o foarte serioasă cotitură în istoria diplomației burghize. Diplomația clasică a epocii feudale și capitaliste, din vremea lui Richelieu sau Hugo Grotius, se întemeie pe principii realiste. Ea poate fi opusă „lipsei de diplomație” existente în rindurile participanților fanatici ai Crucidelor. Diplomația din Europa occidentală avea la bază interesele just înțelese ale statului respectiv, pornind de pe poziția acestor interese. Diplomații poate să-i placă ori să nu-i placă orînduirea, guvernul, oamenii de stat, ai țării cu care are relații; acest lucru nu influențează însă asupra atitudinii lui. În caz contrar el nu e diplomat, el nu poate pricinui decât neplăceri țării lui.

Diplomația americană din zilele noastre este o îmbinare ciudată a acestor vechi tradiții și a prejudecăților fanatice, o îmbinare de realism și de totală lipsă de logică. Contradicții se ivesc pretutindeni: cu Republica Populară Chineză, de pildă, Statele Unite ale Americii trebuie să ducă tratative. Ele

Opinia publică din Anglia se pronunță pentru slăbirea continuă a încordării internaționale

Au trecut aproape trei luni de la vizita oamenilor de stat sovietici în Anglia. Rezultatele tratativelor anglo-sovietice și perspectivele slăbirii încordării internaționale continuă să sînt în centrul vieții politice din Anglia.

Orice pas îndreptat spre încetarea „războiului rece” este sprijinit cu căldură de opinia publică engleză. Cercuiri largi ale poporului englez au salutat hotărârea exprimată în Declarația cu privire la tratativele anglo-sovietice, de participanții la aceste tratative „de a contribui la micșorarea continuă a încordării internaționale”. O aprobare deopotrivă de sinceră au întîmpinat, în Anglia, și acțiunile pașnice de mai tirziu ale Uniunii Sovietice. Este vorba de acele acțiuni îndreptate spre întărirea încrederii și înțelegerii reciproce între popoare, în special de hotărârea cu privire la noua reducere a forțelor armate sovietice și a armamentelor, precum și de apelul adresat de N. A. Bulganin, șeful guvernului sovietic, conducătorilor altor state de a urma exemplul Uniunii Sovietice.

În Anglia iau tot mai mare amploare acțiunile prin care se cere guvernului să întreprindă pași corespunzători, venind astfel în împlinirea inițiativei Uniunii Sovietice.

Totuși, în ciuda declarațiilor pozitive ale cercurilor guvernamentale, nu s-au făcut, în Anglia, asemenea pași care să corespundă revendicărilor formulate de opinia publică.

După cum se știe, participanții la tratativele anglo-sovietice au declarat că vor face tot ce depinde de ei pentru a pune capăt cursei înarmării. Uniunea Sovietică a făcut eforturi în scopul realizării unui acord în problema încetării cursei înarmării. Reprezentanții puterilor occidentale din Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare au frînat, de fapt, realizarea acestor acorduri în această direcție, punînd tot soiul de „condiții preliminare”.

Acum, cînd inițiativa Uniunii Sovietice prin care sînt reduse forțele sale armate și armamentele a deschis perspectiva unei noi rezultate reale în rezolvarea acestei probleme importante, în comentariile presei engleze se vede că, adesea, afirmă că Anglia ar putea trage mari folosuri de pe urma dezarmării realizată ca o consecință a unui acord încheiat în Subcomitetul O.N.U.

Acum, nimeni nu se îndoiește că Anglia simte tot mai acut necesitatea reducerii armamentelor. În cuvîntările lor, unii reprezentanți ai guvernului englez revin tot mereu asupra acestui temă. O asemenea revîntare este aceea rostită în ziua de 13 iunie se Eden, la mingul femeilor — membre ale partidului conservator. Participantele au salutat declarația primului

ministru potrivit căreia „primejdia unui conflict mondial este acum mai mică decît orînd după terminarea războiului” și că e necesară reexaminarea programului de cheltuieli militare. Aceste cuvinte n-au fost însă urmate de acțiuni concrete. Judecînd după comentariile presei, se prevede pe curînd, numai o mică reducere a cheltuielilor militare. Ziarul „News Chronicle” scrie că, în urma „unei ferme rezistențe” de care se ciocnesc planurile Ministerului de Finanțe, reducerea cheltuielilor în scopuri militare va fi, curînd, de aproximativ 30 milioane lire sterline în loc de 50 milioane, sumă ce a fost prevăzută inițial.

Anglia e împovărată de obligații luate ca urmare a participării ei la diferite grupări militare. Ziarul „Times” scria recent că principala piedică în calea reducerii forțelor armate engleze este obligația asumată de Anglia în virtutea acordurilor de la Paris, care prevede întreținerea unei părți a forțelor sale armate pe teritoriul Germaniei occidentale. Alocarea unor uriașe mijloace materiale în scopul înarmării începe să fie puternic simțită nu numai de contribuabilii englez de rînd, ci și de întregi ramuri industriale care au fost lipsite de posibilitatea de a-și moderniza utilajul.

Dezvoltarea fără restricții și discriminări a comerțului internațional ar aduce de asemenea o contribuție de seamă la întărirea încrederii internaționale. Ziarele engleze își exprimă tot mai des părerea că lărgirea comerțului Angliei cu Uniunea Sovietică, cu Republica Populară Chineză și cu țările de democrație populară ar întări și curcui de afaceri din Anglia manifestă un deosebit interes față de propunerile Uniunii Sovietice privind dezvoltarea comerțului anglo-sovietic.

Potrivit relatărilor presei, mulți industriali englezi studiază cu atenție listele unor eventuale comenzi pe care le-ar transmite reprezentanților sovietici.

Totuși, în calea extinderii pe scară largă a relațiilor comerciale internaționale menite să aducă substanțiale avantaje tuturor țărilor, continuă să stea piedică de soiul așa numitelor „liste de mărfuri strategice”. Din exemplul relațiilor comerciale dintre Anglia și Republica Populară Chineză ne putem da seama de consecințele acestor faimoase „liste”. La începutul lunii mai, guvernul englez a anunțat introducerea unor noi norme în comerțul cu R.P. Chineză, avînd drept scop lichidarea celor mai strîngătoare forme ale discriminării în relațiile comerciale. Totuși, după puțină vreme guvernul englez a fost nevoit să facă o declarație în care arăta că noile

norme nu se extind asupra așa numitelor „mărfuri strategice”. Ziarul american „New York Herald Tribune” a recunoscut față cu această declarație a guvernului englez a fost făcută sub presiunea S.U.A.

Pașele arată că, în comerțul internațional, Anglia este legată de obligații asumate în cadrul organizației tratatului nord-atlantic. „Fapt este” scrie „Times” — că guvernul S.U.A. nu e de acord cu nici un fel de atenuare a interdicțiilor în comerț, deși în timpul călătoriei făcute în ianuarie de Eden la Washington s-a hotărît ca listele prohibitive să fie reexaminată. Se naște o întrebare firească: în ce măsură poate fi vorba de o lărgire substanțială, reciproc avantajoasă, a legăturilor comerciale internaționale, avîa vreme cît interdicțiile în comerțul cu o serie întreagă de mărfuri continuă să rămîna în vigoare?

Adversarii influenți ai slăbirii încordării internaționale depun serioase eforturi pentru a împiedica normalizarea relațiilor internaționale. Reprezentanții acestor cercuri caută noi căi pentru promovarea vechii politici a „războiului rece”.

E semnificativă declarația ministrului de stat englez, Nutting, făcută în 16 iunie la Liverpool. Nutting a recunoscut că, în situația internațională, au avut loc schimbări privind slăbirea încordării și că posibilitatea izbucnirii unui război este redusă. Totuși, după părerea lui, au apărut „noi primejdii” deurgînd chipurile, din „coexistența și întrecerea pașnică între sisteme” proclamate de Uniunea Sovietică.

Afirmările referitoare la primejdia „agresiunii sovietice” nu mai convîng acum pe nimeni. De aceea ele sînt înlocuite prin încercări de intimidare a opiniei publice cu primejdia „rivalității economice, a imixtiunii politice și a uneltirilor în scopul slăbirii structurilor societății necomuniste”.

Nu e nimic nou în această campanie propagandistică. Opinia publică engleză își da seama însă că noua situație caracterizată prin slăbirea încordării internaționale cere din partea Angliei promovarea unei noi politici.

Necesitatea unor schimbări se simte cu tărie în cele mai diferite cercuri ale poporului englez. La conferințele lor, membrii sindicatelor cer promovarea unei politici corespunzînd principiilor enunțate în declarația anglo-sovietică cu privire la tratative. Presa engleză subliniază că numărul redus de voturi obținut de candidații partidului conservator la ultimele alegeri parțiale e semnificativ. El reflectă în mare măsură nemulțumirea alegătorilor față de politica cercurilor guvernamentale.

V. NEKRASOV

Spartachiada R.S.F.S.R.

Mult timp s-au pregătit sportivii Federației Ruse pentru marea lor sărbătoare: spartachiada popoarelor R.S.F.S.R., care a început duminică pe stadionul „Dinamo” din Moscova.

Cînd fanfara a intonat acordurile marelui imnului, deasupra tribunei s-au înălțat drapelul de stat ale U.R.S.S. și R.S.F.S.R. Linistea a cuprins stadionul. Într-o ordine imprevizabilă s-au așezat pentru parada festivă trîmbișii Iakufiei și ai Daghestanului, ai

treccere a însușirii viața sportivă a satelor și orașelor, a impus numeroase talente tinere. Numărul celor care practică sportul în R.S.F.S.R. a crescut cu aproape 700.000. În cursul întrecerii, 362 de participanți au îndeplinit normele de maeștri ai sportului și mai mult de 10.000 au devenit sportivi de categoria I. În orașe, regiuni, finituri și republici autonome au fost stabilite 2.058 noi recorduri.

Cei mai buni sportivi ai republicii au venit la Moscova pentru a lua parte la întrecerea finală. Printre cei 8.000 de finaliști sînt 11 maeștri emeriti ai sportului, 446 maeștri ai sportului și 2.673 sportivi de categoria I. Alături de echipa vestite ca cele ale orașelor Rostov-pe-Don, Sverdlovsk, Habarovsk, Gorki, Celebinsk, Voronej, Novosibirsk, Omsk, Irkutsk, în finală participă pentru prima dată reprezentanții Regiunii Autonome Tușine, regiunilor Mogadan și Kamceatka, ai Sahalinului.

Întrecerea se desfășoară pe cele mai bune terenuri și baze sportive ale Capitalei. În cursul lor, sportivii și-au dovedit măiestria meru crescînd, stabilind multe recorduri de valoare.

A început parada festivă. Kabardiei și Sahalinului, ai finitului polar și Altaiului, ai Kubanului și Siberiei, ai Povoljiei și Uralului.

În istoria sportului sovietic n-au fost încă întreceri de atari proporții ca spartachiada popoarelor R.S.F.S.R. Este deajuns să arătăm că în cele cinci etape ale întrecerii — de la cel mai mic colectiv sportiv și pînă la finalele de la Moscova — au fost antrenate peste 12 milioane de participanți. Pe nemărginitele întinderi ale Rusiei Sovietice, de la Kaliningrad pînă la Sahalin, de la Ciukotka pînă la Soci, în decurs de un an și jumătate, sportivii s-au întrecut în 22 de discipline. Această in-

biliți au venit la Moscova pentru a lua parte la întrecerea finală. Printre cei 8.000 de finaliști sînt 11 maeștri emeriti ai sportului, 446 maeștri ai sportului și 2.673 sportivi de categoria I. Alături de echipa vestite ca cele ale orașelor Rostov-pe-Don, Sverdlovsk, Habarovsk, Gorki, Celebinsk, Voronej, Novosibirsk, Omsk, Irkutsk, în finală participă pentru prima dată reprezentanții Regiunii Autonome Tușine, regiunilor Mogadan și Kamceatka, ai Sahalinului.

Întrecerea se desfășoară pe cele mai bune terenuri și baze sportive ale Capitalei. În cursul lor, sportivii și-au dovedit măiestria meru crescînd, stabilind multe recorduri de valoare.

În 35 de țări

Turismul internațional este unul din mijloacele importante de stabilire a legăturilor directe și zilnice dintre popoare, de întărire a înțelegerii reciproce, a încrederii, a prieteniei și colaborării dintre ele. Călătoriile în străinătate dau posibilitatea cunoașterii mai îndeaproape a vieții, a monumentelor istorice și a realizărilor altor țări.

Peste 100 de turiști sovietici pleacă zilnic, peste hotare. În cursul anului 1956 turiștii din Uniunea Sovietică vor vizita peste 35 de state.

Printre turiștii sovietici care pleacă peste hotare sînt oameni de cele mai diferite profesii: muncitori, funcționari, ingineri, învățători, scriitori, lucrători din agricultură. La întoarcerea în patrie, turiștii vorbesc în întreprinderi și instituții despre ceea ce au văzut în străinătate. Toți subliniază cordialitatea și ospitalitatea deosebită pe care o întîmpină din partea oamenilor muncii din străinătate.

Insemnățile legăturilor personale care se stabilesc în timpul acestor călătorii este extrem de mare pentru cauza păcii și colaborării între popoare. Cu atît mai revoltător este felul în care sînt cerute documentele de călătorie pentru turiștii sovietici care merg în unele țări capitaliste. Astfel, cei care doresc să viziteze Italia trebuie să completeze patru formulare ale ambasadei italiene, iar turiștii care se îndreaptă spre Franța, trebuie să completeze șase formulare.

În schimb, pentru turiștii străini care vin în U.R.S.S., formalitățile sînt extrem de simple. Acest fapt e subliniat și de presa din Occident. Ziarul francez „Paris Presse-L'Intransigeant” subliniază cu satisfacție că pentru călătoriile francezilor în Uniunea Sovietică e suficient să se completeze un singur formular, care cuprinde doar 10 întrebări (numele, pronumele, adresa etc.).

Turismul internațional este chemat să fie un mijloc important de întărire a prieteniei și colaborării între popoare.

De la Moscova la Ufa

(urmăre din pag. 1-a)

Zimbește astăzi vieții, iar amărăciunea care-i umbrește chipul cînd evocă trecutul este înlocuită numai de ecua de lumina bucuriei și-a minidreii: altfel arăta de aproape patru decenii patria sa!

Sederea în Bașkiria a fost, spre marea părere de rău a noastră și-a poporului-gazdă, mult prea scurtă, însă îndestulătoare pentru a putea să măsurăm drumul pe care l-a parcurs.

Nu-mi propun să zăbovesc aici asupra acelor laturi care privesc înflorirea economică, extraordinară, a țării; asupra faptului că abia în anii puterii sovietice, cu ajutorul celorlalte republici frățești, au putut să fie scoase la iveală și puse în valoare bogățiile de bază ale Bașkiriei: petrolul, cărbunele și metalele rare; asupra dezvoltării industriei; asupra colhozurilor, multe din ele milionare; asupra altor surse de avuție națională: creșterea vitelor.

Ma opresc la realizările culturale ale acestei țări cu o populație de trei milioane și jumătate de locuitori — bașkiri, ruși, tătari și ciuvași — care, înainte de Revoluție, erau aproape în totalitate ro analfabeți. Bașkiri, ce deosebire, erau străini absolut toți de știința scrisului și cititului.

De multă vreme neștiința de carte este lichidată acolo.

Ni s-au dat lamuriri, ne-au fost arătate cifre. Din buget, 80% merg pentru învățămînt, cultură, sănătate. Există 8 institute superioare de învățămînt și o filială a Academiei de Științe. Există în capitala republicii, la Ufa, și în alte așezări mai mari teatre încapătoare, impunătoare. Există cu mii, case ale culturii, cluburi, biblioteci. Există și muzee de știință, istorie și artă.

Le-am văzut la Ufa, la Cerneakovo, oraș al petrolistilor, răsărit ca din pămînt cu zece ani în urmă și numărînd astăzi două sute de mii de locuitori. Le-am văzut prin alte multe

locuri pe unde am trecut, pe unde ne-am oprit.

Numeroase au fost prejuriile pentru noi, membrii delegației Marii Adunări Naționale care am vizitat Uniunea Sovietică, de a constata prețul ce se pune în țara socialismului pe dezvoltarea culturii și înflorirea artei, a lucrurilor să se întîmple astfel, avînd în vedere că, printre cele dinții decrete întocmite de Lenin, au fost acelea care se refereau la apărarea monumentelor de artă și cultură, la asigurarea celor mai bune condiții de muncă și creație oamenilor de știință, scriitorilor și artiștilor.

Pe aceeași linie și în același spirit s-au îndrumat și continuă să se îndrume astăzi țările de democrație populară. Iar oamenii de știință și cultură ai patriei noastre și toți creații ei de frumos depun zi de zi mărunte de recunoștință și de înaltă simțire față de țările care nu le puteau încredința în trecut nici în cele mai cuceritoare visuri ale lor. De aci — atașamentul pentru poporul muncitor care îi iubeste și prețuiește.

Am mai fost cu zece ani în urmă în Uniunea Sovietică. Am revăzut locuri care mi se întipăriseră și îmi rămăseseră vii în minte. Era la scurtă vreme după război. Rămîne lui dureau încă, „Vă dăm întîlnire peste zece ani, ne spusese arhitecții din Kievul care era un morman de ruine. Va fi atunci refăcut, reînscut. Va arăta mai frumos decît înainte de-al fi distrus barbarii!”

Nu-m-am găsit în grupul care a vizitat Kievul, dar din suptele celorlalți tovarăși care au fost acolo am înțeles că arhitecții Vlasov, Elizavet, Zavarov de la Institutul de Arhitectură sînt cu vorba atunci cînd își luau angajamentul și fixau întîlnirea.

„Vă dăm întîlnire peste zece ani și poate pe mai curînd, ne încredințarea pe la Leningrad, la Moscova, oameni simpli și oameni cu locuri de răspundere. Urmele și lipsurile războiului,

Ansamblul Aleksandrov la Londra

— Au și trecut două săptămîni de cînd sîntem la Londra — a spus într-o convorbire telefonică cu corespondentul ziarului „Sovetskaja Kultura” conducătorul Ansamblului Armatei Sovietice, Boris Aleksandrov. Armatai spectacolele date de noi la Londra — concertele ale prieteniei anglo-sovietice. Aci, la Impress-Hall, simți deosebit de puternic cînt de mare este forța de care dispun cîntecul și dansurile în unirea popoarelor. De fiecare dată spectatorii englezi bisază cîntecul rusești, ucrainene, engleze și sovietice precum și dansurile noastre. Firește că noi nu refuzăm să satisfacem aceste dorințe.

Atunci cînd interpretăm „Cîntecul despre prietenie” pe versuri din Robert Burns, toți auditorii cîntă împreună cu noi: este una din cele mai emoționante clipe. După concert, vin în culise muncitori, funcționari, artiști. Auzim cuvînte calde de mulțumire, ni se cer autografe. Din acest noian de impresii se desprinde o bătrîna scoțiană. Emoționată pînă la lacrimi, această femeie în vîrstă de 74 de ani ne-a spus că niciodată nu și-a imaginat că străinii ar putea interpreta astfel un cîntec popular scoțian. Predau, acum, receptorul lui Arthur Eisen, care a devenit popular la Londra prin interpretarea cîntecelor engleze — spune în glumă B. Aleksandrov.

— Primirea pe care ne-au făcut-o englezii a depășit așteptările — spune Arthur Eisen. Încerc un sentiment de deosebită satisfacție cînd văd cît de viu reacționează auditoriul la fiecare cuvînt din cîntecul englez: „Ah, nu, John”, „Cîntecul despre prietenie” etc. Cu toții primim, zilnic, foarte multe scrisori din partea englezilor, prin care ei își exprimă admirația față de arta noastră, ne potfec la ei acasă. Un ziarist englez m-a invitat la el într-o duminică și mi-a trimis în dar pentru fiica mea mai multe jucării. 1 iulie, timp de 30 de minute, am dat un spectacol pentru postul de televiziune. Ne-a văzut toată Anglia. Așa cum s-au exprimat englezii, acest spectacol a produs senzație. La Direcția Impres-Hall-ului nu conțeneau să sune telefoanele: se rețineau bilete pentru concert. Mulți oameni au venit din provincie. Am început să primim scrisori în număr din ce în ce mai mare. Cînd leșim de la teatru, sîntem întîmpinați cu aplauze, auzim cuvînte de salut și, firește, nu reușim să dăm tuturor autografe — atît de numeroși sînt aici care doresc să la de la noi o amintire. Sîntem recunoștici pe străzi și ni se spune că mulți vor veni la concertele noastre.

— Cronicle făcute concertelor noastre de presa engleză — reia discuția Boris Aleksandrov — sînt multe la număr. Dacă vă interesează, am să invit la telefon pe solistul Vladimir Dereagin. El are avantajul că cunoaște limba engleză.

— Toate zările engleze, spune V. Dereagin, sînt unanime în a afirma că o asemenea măiestrie artistică nu

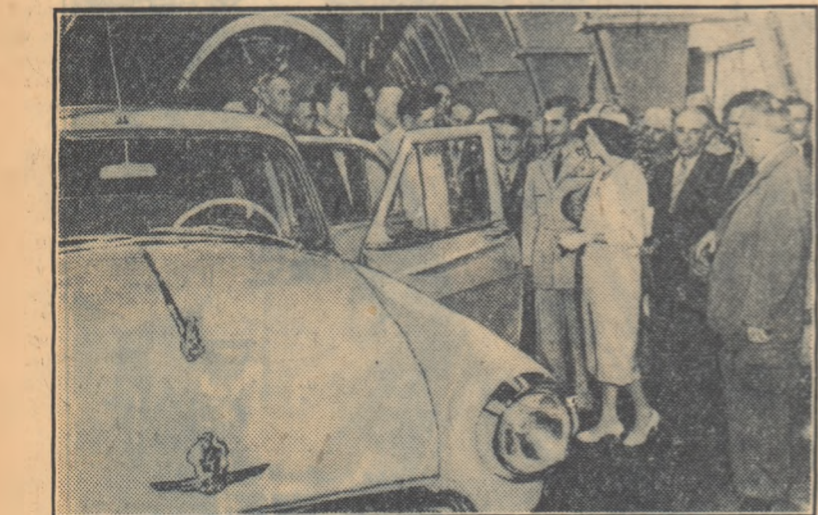
duce față de toate națiunile, precum și pentru sprijinul ce-l acordă țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

În cișec: 1. Șahînsahul Irznuuli, Mohammed Reza Pahlevi, șahînsaha Soraya și persoanele ce-i însoțesc vizitînd pavilionul „Construcția de mașini” de la Expoziția industrială unională.

2. Pe aeroportul central din Moscova, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., întîmpinînd pe prințul Cambodgiei, Norodom Sianuk.

„VEAC NOU” organ al Consiliului General A.R.L.U.S. Apare săptămînal. Redacția și administrația str. Ion Ghica 5-7. Telefon 3 03 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Școlii „I. V. Stalin” Piața Școlii București, ABONAMENTE pe 3 luni, 3 lei; pe 6 luni, 6 lei; pe un an, 12 lei. Abona mentele se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii vol untari din întreprinderi și instituții, STAS — 3452 — 62.

In interesul păcii și prieteniei

Uniunea Sovietică este tot mai mult vizitată de reprezentanți de seamă ai vieții publice din diferite țări. În ultima vreme, U.R.S.S. a primit vizita prințului Cambodgiei, Norodom Sianuk, și a șahînsahului Irznuuli, Mohammed Reza Pahlevi cu soția.

Oaspeții străini, întîmpinați cu căldură de oamenii sovietici, au luat cunoștință de mărețele realizări ale poporului sovietic și au subliniat însemnățile contactelor personale în dezvoltarea relațiilor internaționale și în întărirea păcii în întreaga lume.

În cursul tratativelor, reprezentanții Cambodgiei și-au exprimat admirația pentru politica de pace și prietenie pe care Uniunea Sovietică o

duce față de toate națiunile, precum și pentru sprijinul ce-l acordă țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

În cișec: 1. Șahînsahul Irznuuli, Mohammed Reza Pahlevi, șahînsaha Soraya și persoanele ce-i însoțesc vizitînd pavilionul „Construcția de mașini” de la Expoziția industrială unională.

2. Pe aeroportul central din Moscova, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., întîmpinînd pe prințul Cambodgiei, Norodom Sianuk.

ION PAS